

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρέπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΡΤΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005 • ΤΕΥΧΟΣ 41

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θλίψη καὶ ἱερά ἀγανάκτηση γιὰ τὸν κατήφορο πού συνεχίζεται	σελ. 1
Φοβερόν καὶ παράδοξον Μυστήριον	σελ. 2
Θεολογικὴ Ἡμερίδα στὴν Ἀθήνα	σελ. 5
Θεολογικὴ Ἡμερίδα στὴ Θεσσαλονίκη	σελ. 7
Χαιρετισμὸς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους	σελ. 9
Ἐπιστολὴ Ἁγιορειτῶν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν	σελ. 10
Τὸ συνέδριον τοῦ Π.Σ.Ε. στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα Ἀττικῆς	σελ. 12
1η Ἀπριλίου 1955	σελ. 14
Ἐπιστολές Ἀναγνωστῶν	σελ. 17
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 19

ΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΗΦΟΡΟ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Πλούσιο σέ γεγονότα τό διάστημα πού διανύουμε. Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (9–16 Μαΐου στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα Ἀττικῆς), θάνατος τοῦ πάπα καὶ ἐκλογή νέου, κρίση στά Ἱεροσόλυμα.

Τό συνέδριον τοῦ Π.Σ.Ε. πραγματοποιήθηκε πανηγυρικῶς γιὰ πρώτη φορά σέ Ὁρθόδοξη χώρα. Δυστυχῶς δέν εἶχαμε ἐπισκοπικές παρεμβάσεις γιὰ ἀποτροπὴ τοῦ συνεδρίου τῆς ματαιότητος. Ἐπαινετές ἐξαιρέσεις ἢ ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Νικολάου καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐκπροσώπων καὶ χαιρετισμῶν στίς ἡμερίδες Ἀθηνῶν καὶ Θεσ-

σαλονίκης ἀπό μετροημένους στά δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρός Ἀρχιερεῖς. Τίς ἡμερίδες αὐτές διοργάνωσαν ἀντίστοιχα ἡ Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων ἀφ' ἑνός καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἐνωσις Θεολόγων Βορείου Ἑλλάδος μέ τὴν Ἑταιρεία Ὁρθοδόξων Σπουδῶν γιὰ νά ἀκουσθεῖ σ' αὐτές ὁ Ὁρθόδοξος Πατερικός λόγος σχετικά μέ τὴν ἱεραποστολή καὶ νά ἐνημερωθεῖ ὁ λαός γιὰ τό τί εἶναι τό λεγόμενο Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.).

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας ὡς τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ὅπου ἔγινε τό συνέδριον, ἐξέδωκε

σχετική ἐγκύκλιο ἢ ὁποῖα ἀνεγνώσθη στοὺς ἱε-
ροὺς ναοὺς τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, τὴν προη-
γουμένη δηλαδὴ τῆς ἐνάρξεως τοῦ συνεδρίου
τοῦ Π.Σ.Ε. Στὴν ἐγκύκλιο ὁ Σεβασμιώτατος
χαρακτήριζε τὸ Π.Σ.Ε. συγκρητιστικὴ ὀργά-
νωσις καὶ ἔλεγε τὰ αὐτονόητα, τὰ ὁποῖα δυ-
στυχῶς κοντεύουμε νὰ ξεχάσουμε.

Ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, ἡ κηδεῖα τοῦ πάπα
στό Βατικανὸν ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὸν Ἀρχιε-
πίσκοπο κ. Χριστόδουλο νὰ πραγματοποιήσῃ
τὸ ταξίδι πού ἐπιθυμοῦσε στό κέντρο τοῦ παπι-
σμοῦ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσε στὴ
Δ.Ι.Σ. τὴν πρόθεσή του νὰ πάει στὴν κηδεῖα
τοῦ πάπα. Εὐτυχῶς πέντε ἀπὸ τοὺς δώδεκα τῆς
Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐναντιώθηκαν. Ἡ
ἀπάντησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἦταν ὅτι δέν
ζητεῖ τὴ γνώμη τους, ἀπλῶς τοὺς τὸ ἀνακοινώ-
νει. Δεῖγμα τοῦ πῶς ἐννοεῖ ὁ Μακαριώτατος τὴ
συνοδικότητα.

Ὅσο γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, οἱ
δραματικὲς ἐξελίξεις ὀδήγησαν στὴν ἔκπτωσι
τοῦ Πατριάρχου Εἰρηναίου ἀπὸ τὸ θρόνο του.
Ἐὰν εὐχρηστοῦμε ἢ διάδοχος κατάστασις νὰ ἐρ-
γασθεῖ γιὰ τὴν ἐπούλωσι τῶν τραυμάτων πού
ἐπροξένησαν στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν
Ἱεροσολύμων τραγικὰ λάθη καὶ παραλείψεις.
Ὁ μόνος κερδισμένος πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τὴν
ἱστορία αὐτὴ φαίνεται νὰ εἶναι ἡ ἰσραηλινὴ
πολιτικὴ.

Εἰς πείσμα βέβαια τῶν ἀνωτέρω, οἱ Ὁρθό-
δοξοὶ ἐπιμένουμε ἀπευθύνοντες καὶ δεχόμενοι
τὸν ἀναστάσιμο χαιρετισμὸ τῆς βεδαίας νίκης
κατὰ τοῦ θανάτου.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἡ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΦΟΒΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου Καψάνη

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους

«Φοβερόν καὶ παράδοξον μυστήριον σήμερον
ἐνεργούμενον καθορᾶται· ὁ ἀναφῆς (ἀψηλάφη-
τος), κρατεῖται· δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς
κατάρως· ὁ ἐτάζων (αὐτὸς πού ἐρευνᾷ καὶ γνωρί-
ζει) καρδίας καὶ νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται (ἀνα-
κρίνεται)· εἰρκτὴ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον
κλείσας. Πιλάτῳ παρίσταται, ᾧ τρόμῳ παρίστα-
νται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις· ραπίζεται χειρὶ τοῦ
πλάσματος, ὁ Πλάστης· ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρί-
νων ζῶντας καὶ νεκρούς· τάφῳ κατακλείεται, ὁ
καθαίρετις τοῦ Ἄδου...».

Τὸ μυστήριον τῶν Παθῶν καὶ τῆς Σταυρώ-
σεως τοῦ Κυρίου μας εἶναι ὄντως φοβερόν καὶ
παράδοξον, διότι ὑπερβαίνει τὴν συνήθη λογι-
κὴν μας καὶ τὰ ἀνθρώπινα μέτρα. Παράδοξο,
διότι κατὰ τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον Κύπρου «αὐτὸς
ἦν ὁ πάσχων καὶ μὴ πάσχων», παθητὸς κατὰ

τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀπαθὴς κατὰ τὴν θεότη-
τα.

Ἐκστασις μᾶς καταλαμβάνει καθὼς βλέ-
πουμε τὸν Θεὸν σταυρούμενον. Ὅπως λέγει
καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Τί τούτου
παραδοξότερον, Θεὸν σταυρούμενον βλέπειν,
καὶ τοῦτον μετὰ ληστῶν, καὶ ὑπὸ τῶν παριόν-
των (περαστικῶν) γελώμενον τὸν ἀνάλωτον
(ἀκατανίκητον) καὶ τοῦ παθεῖν ὑψηλότερον»¹;
Τέτοια ἔκστασις εἶχε καταλάβει καὶ τοὺς θεω-
ροῦντας τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου Ἰουδαίους:
«καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον
τὸν Θεὸν καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι,
εἶδομεν παράδοξα σήμερον»².

Οἱ ὀπαδοὶ τῶν ἄλλων θρησκειῶν ὄχι μόνον
δέν πιστεύουν σὲ Θεὸν σταυρωθέντα ἀλλὰ καὶ
σκανδαλίζονται ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας πίστιν. Ὁ
σταυρικὸς θάνατος τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ τὸν

1. Λόγος ΜΓ΄.

2. Λουκ. ε΄ 26.

Ἄποστολο Παῦλο γιά τούς Ἰουδαίους σκάνδαλο καί γιά τούς Ἑλληγες (εἰδωολάτρεις καί φιλοσόφους) μωρία. Γιά μᾶς ὁμως τούς Χριστιανούς εἶναι καύχησης, Θεοῦ δύναμις καί Θεοῦ σοφία³.

Ἄναφέρει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ὅτι κάποιος ἐρώτησε εἰρωνικά ἕνα Χριστιανό, ἐάν πιστεύη σέ Θεό ἐσταυρωμένο, καί ἐκεῖνος ἀπήντησε ὅτι πιστεύει σ' Αὐτόν πού ἐσταύρωσε τήν ἁμαρτία⁴.

Αὐτός ὁ Ἐσταυρωμένος Θεός μας ποτέ δέν ἠθέλησε νά προσηλυτίση ὀπαδούς, ἐξωραΐζοντας τίς δυσκολίες τοῦ ἀγῶνος τῶν πιστευόντων σέ Αὐτόν ἢ ὑποσχόμενος ἀνετη ζωή. Ἄντίθετα ἐζήτησε ἀπό τούς μαθητάς Του, ἄν θέλουν νά τόν ἀκολουθήσουν, νά ἄρουν καί αὐτοί τόν Σταυρό τους ἀγωνιζόμενοι κατά τῆς φιλαυτίας, τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῶν παθῶν τους. Οἱ ἀναρίθμητοι ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ ἀσκηταί τῆς ἐρήμου καί πλῆθος ἀπλῶν καί ταπεινῶν Χριστιανῶν συμμερίσθησαν διά μέσου τῶν αἰῶνων τήν σταυρική ζωή τοῦ Χριστοῦ.

Μόνον οἱ ἐκκοσμηκευμένοι Χριστιανοί ἀφαιροῦν ἀπό τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας τόν σταυρικό της χαρακτήρα. Αὐτοί ὁμοιάζουν μέ τόν ἀπόστολο Πέτρο πού ἐζήτησε ἀπό τόν Χριστό νά ἀποφύγη τόν σταυρικό θάνατο, ἀλλά γι' αὐτό ὁ Κύριος τόν ἐπετίμησε πολύ αὐστηρά.

Καί οἱ σταυρωταί τοῦ Κυρίου τόν καλοῦσαν νά κατεβῆ ἀπό τόν Σταυρό γιά νά πιστεύσουν. Ἄλλά τί θά ἦταν ὁ Χριστός χωρίς Σταυρό καί τί θά ἦταν ἡ πίστις μας χωρίς Χριστόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν, χωρίς τήν Μητέρα καί τούς φίλους τοῦ Λυτρωτοῦ, πού διά μέσου τῶν αἰῶνων συνεσταυρώθησαν καί συνανεστήθησαν μέ Αὐτόν;

Ἄντίχριστος ὑπόσχεται νά σώση τόν κόσμο χωρίς Σταυρό. Σύμφωνα μέ μία ὠραία ἐρμηγεία τοῦ ἀριθμοῦ 666 –συμβόλου τοῦ Ἄντιχριστοῦ, πού στά ἑλληνικά γράφεται χξς'–, ὁ Ἄντιχριστος θά εἶναι «Χριστός Ξένος Σταυροῦ». Πολλοί τέτοιοι ἀντίχριστοι, πρόδρομοι τοῦ τελικοῦ Ἄντιχριστοῦ, ἐφάνησαν στόν κόσμο. Ἄντί τῆς εὐτυχίας πού ὑποσχέθηκαν

στούς ἀνθρώπους, ἄφησαν ἐρείπια. Θέλησαν νά σώσουν τόν κόσμο σταυρώνοντας τούς ὑποτιθεμένους ἐχθρούς τους καί ὄχι σταυρούμενοι γι' αὐτούς, ὅπως ἔκανε ὁ Κύριος πού σταυρώθηκε γιά τούς σταυρωτάς Του καί προσηύχεται πρὸς τόν Πατέρα Του: «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι»⁵.

Μήπως οἱ λεγόμενοι σταυροφόροι τοῦ Μεσαίωνα καί οἱ σημερινοί ποικίλοι διάδοχοί τους δέν σταυρώνουν τόν Χριστό στά πρόσωπα χιλιάδων ἀθῶων ἀνθρώπων; Δι' αὐτούς βλασφημεῖται τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ στά ἔθνη.

* * *

Παράδοξα, κατά τούς ἁγίους Πατέρας, δέν εἶναι μόνον ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἀλλά ὅλα τά μυστήρια τῆς σωτηρίας μας.

Παράδοξος, κατά τόν ἅγιο Ἰγνάτιο τόν Θεοφόρο, ὁ τοκετός τῆς Παρθένου Μαρίας.

Παράδοξος ἡ σάρκωσις τοῦ Λόγου, κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο: «Ἔ τῆς καινῆς μίξεως! Ἔ τῆς παραδόξου κράσεως! Ὁ ὢν, γίνεται· καί ὁ ἄκτιστος, κτίζεται· καί ὁ ἀχώρητος χωρεῖται».

Παράδοξο, κατά τόν ἅγιο Ἰππόλυτο, τό «πῶς ὁ ἀκατάληπτος ἀγγέλοις καί ἀόρατος ἀνθρώποις ἐπί τό βάπτισμα ἔρχεται ὡς ηὐδὸκησεν».

Παράδοξος, κατά τόν ἴδιο Πατέρα, καί ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος καί ἡ παρουσία Του στά καταχθόνια.

Παράδοξος ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις Του.

Παράδοξος ἡ εἰς οὐρανούς Ἀνάληψις Του.

Παράδοξο καί τό γεγονός τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Παράδοξος, κατά τόν ἅγιο Μάξιμο τόν Ὁμολογητή, καί ἡ δευτέρα κοινωνία, τήν ὁποία ὁ Κύριος συνῆψε μέ τόν ἀνθρώπο διά τῆς ὑποστατικῆς ἐνώσεως τῶν δύο Του φύσεων, πολύ παραδοξότερα τῆς πρώτης στόν Παράδεισο κοινωνίας: «ὄσω πρῶτον τοῦ κρείττονος μετὰ δούς, ὕστερον μετέλαβε θέλων τοῦ χείρονος,

3. Πρὸβλ. Α' Κορ. α' 23-24.

4. Ὁμιλ. Εἰς τόν Τίμιον καί Ζωοποιόν Σταυρόν.

5. Λουκ. κγ' 34.

ἵνα καὶ τὴν εἰκόνα σώση καὶ τὴν σάρκα ἀθανάτιση».

Παράδοξο, κατὰ τὸν ἅγιο Δαμασκηνό, εἶναι καὶ τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος: «Μίαν θεότητα... ἐν τρισὶ τελείαις ὑποστάσεσι γνωριζομένην καὶ προσκυνουμένην... ἀσυγχύτως ἠνωμέναις καὶ ἀδιασπάρτως διαιρουμέναις».

Ὅλα αὐτὰ τὰ Μυστήρια τὰ προσεγγίζουμε μὲ τὴν πίστι καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριο, πού σημαίνει σταύρωμα τῆς περιορισμένης ἀνθρωπίνης λογικῆς, γιὰ νὰ ὑψωθοῦμε στὴν θεία λογική. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ χριστιανικὴ ταπεινώσις, νὰ δεχόμαστε ὅτι τὰ μυστήρια αὐτὰ δὲν κατανοοῦνται μὲ τὴν πτωχὴ λογικὴ τοῦ πεσόντος ἀνθρώπου καὶ ὅτι, ἐνῶ δὲν εἶναι παράλογα, εἶναι ὑπέρολογα. Γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἔλεγε ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι θεολογοῦμε ἀλιευτικῶς καὶ ὄχι ἀριστοτελικῶς, δηλαδή κατὰ τὸν τρόπο τῶν ἀλιέων (Ἀποστόλων) καὶ ὄχι τῶν φιλοσόφων.

Ὁ μακαριστὸς Βλαδίμηρος Λόσκυ ἔδλεπε νὰ ὑπάρχη στὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας μία ἀντινομία: «Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας παρουσιάζονται συχνά εἰς τὸ ἀνθρώπινον λογικόν ὑπὸ τὸ σχῆμα ἀντινομῶν τόσον περισσότερον ἀδιαλύτων, ὅσον τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἐκφράζουσι, εἶναι μεγαλοπρεπέστερον. Δὲν πρόκειται προσαρμολογῶντες τὸ δόγμα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν νὰ καταργήσωμεν τὴν ἀντινομίαν, ἀλλὰ νὰ μεταβάλωμεν τὸ πνεῦμα μας, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία μᾶς ἀποκαλύπτεται, ἐνῶ ὑψούμεθα πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἐνούμεθα μετ' Αὐτοῦ κατὰ τὸ μεγαλύτερον δυνατόν μέτρον».

Ἡ ἀντινομία καὶ τὸ παράδοξο πού ὑπάρχουν στὴν Πίστι μας καταδεικνύουν καὶ τὸ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἐκ Θεοῦ οὐράνιος ἀποκάλυψις καὶ ὄχι ἀνθρωπίνη ἐπινόησις, σὲ ἀντίθεσι μὲ ἄλλες, εὐκόλες στὴν ἀνθρωπίνην λογικὴν, θρησκείας.

Παράδοξος ἐν τέλει εἶναι καὶ ἡ ἐν Χριστῷ

ζωὴ τῶν πιστῶν Χριστιανῶν, ἐπειδὴ μετέχουν στὴν σταυροαναστάσιμη ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἐνῶ περιπατοῦν στὴν γῆ, πολιτεύονται ἐν οὐρανοῖς. Ζοῦν στὸν κόσμον, ἀλλὰ μὲ οὐράνιο φρόνημα καὶ προοπτικὴ αἰωνιότητος. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ: «Ἐένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες»⁶.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς Πρὸς Διόγνητον ἐπιστολῆς ἤδη κατὰ τὴν μετα-αποστολικὴν περίοδο ὁμιλεῖ γιὰ τὸ παράδοξο τῆς ζωῆς τῶν Χριστιανῶν: «Κατοικοῦν δέδαια πόλεις ἑλληνικῆς καὶ βαρβαρικῆς, ὅπου ὁ καθένας ἔτυχε, ἀκολουθοῦν τὶς συνήθειες τῶν συντοπιτῶν τους στὴν ἐνδυμασία καὶ στὴν διατροφή καὶ στὴν ὑπόλοιπη βιοτὴ τους, ἀλλὰ ὅλα δείχνουν ὅτι ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τους εἶναι θαυμαστός καὶ ὁμολογουμένως παράδοξος».

***

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις προσεγγίζουμε καὶ ἐφέτος τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου μας. Γνωρίζουμε τὴν ἀδυναμία μας νὰ ζήσουμε σὲ ὄλο της τὸ βάθος τὴν θαυμαστή καὶ παράδοξο χριστιανικὴ ζωὴ, πού ζητεῖ ὁ Κύριος. Μόνο μὲ τὴν ἰδικὴ Του Χάρι μπορούμε μὲ τὸν καθημερινὸ μας ἀγῶνα νὰ συσταυρούμεθα καὶ νὰ συνανιστάμεθα μαζί Του. Καὶ μὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησία τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων καὶ τῶν ἐπὶ γῆς ἀγωνιζομένων νὰ ἀναφωνοῦμε: «Τὸν Σταυρὸν Σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα καὶ τὴν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν».

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ὁ Καθηγούμενος
τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγ. Ὁρους

† Ἀρχιμανδρίτης Γεώργιος

Ἄγιον Πάσχα 2005

6. Ἀκάθιστος Ὑμνος.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

**Ἡ Ἱεραποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τό
«Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν»**

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Πραγματοποιήθηκε στήν Ἀθήνα στό Ἀμφιθέατρο τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου τήν Κυριακή 15 Μαΐου 2005 τό απόγευμα θεολογική ἡμερίδα μέ θέμα: «Ἡ Ἱεραποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν».

Τήν ἡμερίδα διοργάνωσε ἡ Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων (Π.Ε.Θ.).

Ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου, πού ἀπετελεῖτο ἀπό Καθηγουμένους Ἱερῶν Μονῶν, κληρικούς, μοναχούς καί λαϊκούς –πολλοί ἐκ τῶν ὁποίων καθηγητές Θεολογικῶν Σχολῶν καί ἐκπαιδευτικοί–, ἕξι (6) διακεκριμένοι εἰσηγητές ἀνέπτυξαν τά ἑξῆς ἐπιμέρους θέματα:

Ἐπίστολος Κατωπόδης, Δρ Θ., Κοσμήτωρ Π.Ε.Θ., *Ἡ Ἱεραποστολή ὡς ἐκκλησιαστικό γεγονός.*

Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Στρατηγόπουλος, *Ἡ Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή σήμερα. Προβλήματα καί προοπτικές.*

Πρεσβύτερος Peter Heers, *Οἱ Ἱεραποστολικές καταβολές τοῦ συγχρόνου Οἰκουμενισμοῦ.*

Ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Μύρου, Δρ Θ. - Πτ. Φ., Ἱεροκήρυξ Ἱ. Μητρ. Σερβίων καί Κοζάνης, *Σέ ποιά Ἐκκλησία καλεῖ ἡ «κοινή Ἱεραποστολή» τοῦ Π.Σ.Ε. καί ποιόν Χριστόν κηρύσσει;*

Σταῦρος Μποζοβίτης, Θεολόγος - Ἱεροκήρυξ, *Ἡ ἐπιτυχία τῶν Ἀποστόλων καί ἡ ἀποτυχία τῶν Ἱεραποστόλων.*

Ἰωάννης Κορναράκης, Ὁμότιμος Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Τό Π.Σ.Ε. ἐπικίνδυνη ἀπειλή κατά τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας.*

Ἀπό τίς εἰσηγήσεις καί τίς συζητήσεις πού διεξήχθησαν προέκυψαν οἱ ἀκόλουθες διαπιστώσεις καί προτάσεις:

Α. Διαπιστώσεις

1. Ἡ Ἱεραποστολή ἀποτελεῖ καθαρά ἐκκλησιαστικό ἔργο καί ἐνεργεῖται ἀπό τά μέλη τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀπαραίτητη συνέπεια τῆς ἐν-

τολῆς τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἀποστόλους καί τοὺς κανονικοὺς διαδόχους τους, «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*» (Μτθ. 28, 19). Γιὰ νά διατηρήσει ἡ Ἱεραποστολή τὸν γνήσιο καί αὐθεντικό της χαρακτήρα ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκυρη καί ζωντανή παρουσία τῆς Μίας Ἐκκλησίας ὡς Σώματος τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Κάθε Ἱεραποστολική προσπάθεια ἔξω καί ἀνεξάρτητα ἀπὸ αὐτή τὴν Μία Ἐκκλησία μπορεῖ νά εἶναι ἐκστρατεία ἀγάπης, στρατός σωτηρίας, ἐπιχείρηση στρατολογήσεως ὁπαδῶν, ἀλλὰ σέ καμμία περίπτωση δέν εἶναι ἐκκλησιαστική Ἱεραποστολή.

2. Ἡ σύγχρονη οἰκουμενική κίνηση ἀπὸ τὴν ὁποία προέκυψε τὸ 1948 τὸ Π.Σ.Ε. ἔχει τίς ρίζες της στήν προτεσταντική Ἱεραποστολή τοῦ 19ου αἰῶνος. Τό Π.Σ.Ε. δέν ἔπαψε μέχρι σήμερα νά διαπνέεται ἀπὸ τὸ προτεσταντικό ὄραμα μιᾶς ἐνοποιημένης παγκόσμιας Ἱεραποστολῆς ἀδιαφόρως δογματικῶν ἰδιαιτεροτήτων καί εὐαισθησιῶν. Κάτι πού εἶναι ἴσως κατανοητόν γιὰ τοὺς προτεστάντες, ὄχι ὁμως καί γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους. Ἐκεῖνο πού καθιστᾷ αὐτὸ τὸ ὄραμα ἀκόμη πιὸ ἐπικίνδυνο εἶναι ὅτι σήμερα τὸ Π.Σ.Ε. θεωρεῖ τὴν ἀποτυχία του νά κατορθώσει τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν, –ὅπως ἦταν ὁ ἀρχικός του στόχος– ἐπιτυχία καί ἀρχίζει νά τιμᾷ καί νά «εὐοχεῖ» τὴν «διαφορετικότητα» τῶν μελῶν του ἀντὶ νά θλιβεται γι' αὐτὴν καί νά προσπαθεῖ νά τὴν ξεπεράσει. Αὐτὰ σέ συνδυασμὸ μέ τὴν προϋοῦσα ἀπομάκρυνση πολλῶν μελῶν τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπὸ τὴν γνήσια Εὐαγγελικὴ πίστη καί ἠθική, ὅσο καί μέ τὴν ὅλο καί πιὸ ὀρατὴ προσέγγιση καί συμφιλίωση τοῦ Π.Σ.Ε. μέ τίς ἄλλες θρησκείες, ρίχνουν πάνω στό παγκοσμιοποιημένο Ἱεραποστολικὸ ὄραμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀνταυγίες μιᾶς παγκόσμιας μὴ Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς.

3. Μεταξὺ Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς καί Ἱεραποστολῆς ὅπως τὴν ἐννοοῦν οἱ ἑκατοντάδες τῶν προτεσταντικῶν παραφυάδων τοῦ Π.Σ.Ε. ὑφίσταται μέγα χάσμα.

Τί σχέση έχει ὁ Ἰησοῦς τῶν αἰρετικῶν τοῦ Π.Σ.Ε., πού ὑποτάσσεται στίς ὑποκειμενικές καί διαφοροποιημένες μεταξύ τους ἐρμηνεῖες τῆς Βίβλου ἀπό τίς ἑκατοντάδες προτεσταντικές παραφυάδες, μέ τόν Θεάνθρωπο Κύριο Ἰησοῦ Χριστό τῆς Μιάς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος παραδίδεται πραγματικά καί αὐθεντικά μέ τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί τά λοιπά Μυστήρια, καί ἀποτελεῖ τό κλειδί γιά τήν αὐθεντική ἐρμηνεία τῶν Ἁγίων Γραφῶν;

4. Τό Π.Σ.Ε, κηρύσσει ἕναν ἐν πολλοῖς διάφορο τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πῶς λοιπόν ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι θά συνεργασθοῦμε ἱεραποστολικά μαζί τους; Στήν πραγματικότητα ἡ κοινή ἱεραποστολή Ὁρθοδόξων καί Π.Σ.Ε. ἀποτελεῖ κατάργηση τῆς Ὁρθοδόξου ἱεραποστολῆς. Σύμφωνα μέ τόν μακαριστό καθηγητή καί πρῶην πρόεδρο τῆς Π.Ε.Θ. Κωνσταντῖνο Μουρατίδη «διά τῆς συμμετοχῆς της εἰς τό Π.Σ.Ε., ἡ Ὁρθοδοξία παρητήθη κατ' οὐσίαν τῆς οἰκουμενικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς ὑπέρ τοῦ Π.Σ.Ε.».

Εἶναι φανερό ὅτι τό Π.Σ.Ε. μέ τό ἄνοιγμα του πλέον στόν διαθρησκειακό συγκρητισμό καί τήν νομιμοποίηση ὅλων τῶν δογμάτων καί τῶν θρησκειῶν ὡς τρόπων σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων ἀρνεῖται τόν Χριστό τοῦ Εὐαγγελίου. «Ἡ δοσμένη ἀπό τόν Θεό διαφορετικότητα», γιά τήν ὁποία ἐγινε λόγος στό Συνέδριο τοῦ Π.Σ.Ε., γιά τήν Ἱεραποστολή καί τόν Εὐαγγελισμό, –πού ὀλοκληρώνεται σήμερα στήν Ἀθήνα– ἀποτελεῖ βλασφημία κατά τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἄρνηση τοῦ Εὐαγγελίου καί προσβολή κατά τῶν μαρτύρων καί ὁμολογητῶν τῆς πίστεώς μας.

5. Λυπούμεθα διότι, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό δήλωση τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Π.Σ.Ε. Δρ. Κόμπια, ἡ πρόταση γιά φιλοξενία τοῦ Συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. στήν Ἀθήνα δέν ἐγινε ἀπό τούς Προτεστάντες ἀλλά ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

6. Θλιβόμεθα διότι, ἐνῶ Ἱερές Μητροπόλεις ὀργανώνουν συνέδρια γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς αἰρέσεως τῶν Προτεσταντῶν καί ιδιαίτερα τῶν Πεντηκοστιανῶν, ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος φαίνεται νά μετέχει σέ κοινό συνέδριο ἀναζητήσεως κοινῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως.

7. Διαφωνοῦμε μέ τίς συμπροσευχές πού

ἐλάβαν χώρα στό πλαίσιο τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. Οἱ συμπροσευχές μέ αἰρετικούς ὡς γνωστόν ἀπαγορεύονται ρητῶς ἀπό τούς ἱερούς κανόνες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Δέν ὑπῆρχε κανένας λόγος οἱ ἑτεροδόξοι Σύεδροι τοῦ Π.Σ.Ε. νά ἐκκλησιασθοῦν τήν Κυριακή 15.5.2005 στίς δέκα προκαθορισμένες Ἐκκλησίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τό γράμμα ἀλλά καί τό βαθύτερο νόημα τῶν ἱερῶν κανόνων, πού δέν ἐπιτρέπουν στούς μή ὀρθοδόξους νά μετέχουν καθ' οἰονδήποτε τρόπον στήν κοινή Λατρεία καί πολύ περισσότερο στήν Θεία Λειτουργία, εἶναι αὐτονόητα στήν ὀρθόδοξη λειτουργική ἐμπειρία.

8. Θλιβόμεθα διότι μιᾶ μικρῆ ὀμάδα γραφειοκρατῶν τῶν οἰκουμενικῶν διαλόγων χειρίζεται τά σοβαρότατα θέματα τῶν σχέσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ τούς ἑτεροδόξους καί ἑτεροθρήσκους, ἐνῶ δέν ἐνημερώνεται ἐπαρκῶς τό ἐκκλησιαστικό σῶμα. Προφανῶς ἡ ἔλλειψη ἐνημέρωσης ὀφείλεται στό φόβο ἀντιδράσεων ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ.

9. Ὁ συγκρητισμός καί ὁ παραμερισμός τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως, οὔτε τούς ἑτεροδόξους ὠφελεῖ, διότι τούς κρατᾶ μακριά ἀπό τήν σωζουσα ἀλήθεια τῆς Μιάς Ἐκκλησίας, δηλ. τῆς Ὁρθοδόξου, ἀλλά καί τό φρόνημα τῶν Ὁρθοδόξων σταδιακῶς ἀλλοιώνει.

10. Ὅπως ὁμολογοῦν ἑτεροδόξοι –πού προσῆλθαν στήν Ὁρθοδοξία– ὄχι μόνο δέν βοηθήθηκαν ἀλλά καί ἐμποδίσθηκαν ἀπό τούς λεγόμενους διαλόγους καί τά συνέδρια σάν αὐτό τοῦ Π.Σ.Ε. γιά τήν ἱεραποστολή.

11. Στήν ἡμερίδα ἐπισημάνθηκε τό γεγονός ὅτι διά τῆς συμμετοχῆς μας στούς διαλόγους τοῦ Π.Σ.Ε. καί τῆς μέ ὅποιονδήποτε τρόπο ἐπικοινωνίας ὀρθοδόξων θεολόγων μέ τό πνεῦμα τοῦ οἰκουμενιστικοῦ διαχριστιανικοῦ χώρου τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἀπειλεῖται ἡ γνησιότης τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας στίς συνειδήσεις ὀρισμένων ἐκ τῶν θεολόγων αὐτῶν.

Β. Προτάσεις

1. Ἀπό τό ἀδιέξοδο τῆς οἰκουμενιστικῆς «ἱεραποστολῆς» μοναδική διέξοδο ἀποτελεῖ ἡ Ὁρθόδοξη ἱεραποστολή, ἡ ὁποία σύμφωνα μέ τήν Ἀποστολική καί Ἀγιοπατερική Παράδο-

ση πρέπει νά είναι «έτοιμη αεί προς άπολογία παντί τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περί τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετά πραύτητος καί φόβου» (Α΄ Πέτρ. γ΄ 15) εἴτε αὐτός εἶναι ἀλλόδοξος εἴτε ἀλλόπιστος εἴτε ἀλλόθρησκος καί ἡ ὁποία θά καλεῖ ὄλους στήν μοναδική ἀσφαλῆ Κιβωτό τῆς σωτηρίας, τήν Μία, ᾿Αγία, ᾿Ορθόδοξη, Καθολική καί ᾿Αποστολική ᾿Εκκλησία.

2. Νά τηρηθοῦν οἱ ἱεροί κανόνες τῆς ᾿Εκκλησίας, πού ἀπαγορεύουν τήν συμπροσευχή

μέ τούς ἑτεροδόξους γενικῶς, σέ ὄλες τίς περιπτώσεις, καί ὄχι μόνο τήν εὐχαριστιακή συμπροσευχή, ὅπως προβάλλεται ἐσχάτως. Ἡ τήρηση τῶν κανόνων ἐπιβάλλεται κυρίως σέ θέματα πίστεως καί ὄχι μόνον σέ θέματα διοικήσεως καί δικαιοδοσιῶν.

3. Οἱ σύνεδροι τῆς θεολογικῆς αὐτῆς ἡμερίδος θεωροῦμε ὅτι εἶναι πλέον ὠριμες οἱ συνθήκες γιά νά ἐπανεξετασθεῖ τό θέμα τῆς συμμετοχῆς τῶν ᾿Ορθοδόξων στό Π.Σ.Ε.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ἡ ᾿Ιεραποστολή τῆς ᾿Ορθοδόξου ᾿Εκκλησίας καί τό
«Παγκόσμιο Συμβούλιο ᾿Εκκλησιῶν»

Πορίσματα

Μέ τό ὡς ἄνω θέμα πραγματοποιήθηκε στίς 26.5.2005 ἡμερίδα καί στή Θεσσαλονίκη στήν Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ ᾿Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Τήν ἡμερίδα διοργάνωσε ἡ ᾿Ενωσις Θεολόγων Βορείου Ἑλλάδος (Ε.ΘΕ.Β.Ε.) καί ἡ ᾿Εταιρεία ᾿Ορθοδόξων Σπουδῶν.

Ἐνώπιον μιᾶς κατάμεστης αἴθουσας οἱ σύνεδροι, ἀφοῦ παρηκολούθησαν τούς ἕξι διακεκριμένους εἰσηγητές πού ἀνέπτυξαν τό θέμα, υἰοθέτησαν ὁμοφώνως τά Πορίσματα τῆς ἡμερίδος τῶν ᾿Αθηνῶν, πού πραγματοποιήθηκε στίς 15.5.2005 στήν αἴθουσα τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου, ἀφοῦ τά συνεπλήρωσαν καί μέ τίς κατωτέρω διαπιστώσεις οἱ ὁποῖες συνήχθησαν ἰδιαίτερος ἀπό τίς τρεῖς νέες εἰσηγήσεις πού παρουσιάσθηκαν στή Θεσσαλονίκη.

Αὐτές ἦσαν οἱ ἑξῆς:

᾿Αρχιμ. Ἰωσήφ, Καθηγουμένου Ἱ. Μ. Ξηροποτάμου ᾿Αγίου ᾿Ορους, *Ἡ πραότης τῆς ᾿Ορθοδόξου ᾿Ιεραποστολῆς καί οἱ ἐπιστροφές τῶν ἑτεροδόξων στήν ᾿Ορθόδοξη Καθολική ᾿Εκκλησία.*

᾿Αρχιμ. Σαράντη Σαράντου, Καθηγητοῦ Ριζαρείου ᾿Εκκλησιαστικῆς Σχολῆς, *᾿Ορθόδοξη ἀξιολόγηση τοῦ συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. στήν ᾿Αθήνα γιά τήν ᾿Ιεραποστολή.*

Πρεσβυτέρου Πέτρου Χίρς, *Ἡ συμμετοχή τῶν ᾿Ορθοδόξων στό συνέδριο τοῦ Π.Σ.Ε. στήν ᾿Αθήνα γιά τήν ᾿Ιεραποστολή.*

Οἱ ὑπόλοιποι τρεῖς εἰσηγητές ἀνέπτυξαν τό θέμα πού ἐπραγματεύθησαν καί στήν ἡμερίδα τῶν ᾿Αθηνῶν.

᾿Αρχιμ. Αὐγουστῖνος Μύρου, Δρ Θ. - Πτ. Φ., ᾿Ιεροκέρυκος Ἱ. Μητρ. Σεργίων καί Κοζάνης, *Σέ ποιά ᾿Εκκλησία καλεῖ ἡ “κοινή ἱεραποστολή” τοῦ Π.Σ.Ε. καί ποιόν Χριστόν κηρύσσει;*

Ἰωάννης Κορναράκης, ᾿Ομότιμος Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου ᾿Αθηνῶν, *Τό Π.Σ.Ε. ἐπικίνδυνη ἀπειλή κατά τῆς ᾿Ορθοδόξου Θεολογίας.*

Σταῦρος Μποζοβίτης, Θεολόγος - ᾿Ιεροκέρυξ, *Ἡ ἐπιτυχία τῶν ᾿Αποστόλων καί ἡ ἀποτυχία τῶν ἱεραποστόλων.*

Ἡ πραότητα, ἡ ταπεινοφροσύνη καί ὁ σεβασμός τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄλλου εἶναι ἡ εἰδοποιός διαφορά τῆς ᾿Ορθοδόξου ἱεραποστολῆς ἀπό τόν ὑποκειμενισμό, τόν ἐγωισμό καί τόν ἀνελεύθερο προσηλυτισμό πού ἐμφωλεύει σέ κάθε μορφή προτεσταντικῆς ἱεραποστολῆς καί ὁδηγεῖ ἀρχικά στήν πολυδιάσπαση καί κατόπιν στήν πλαστή ἐνότητα καί τόν συγκρητισμό τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου ᾿Εκκλησιῶν.

᾿Ο προσηλυτισμός, ἐνώ γιά τούς Οἰκουμενιστές Προτεστάντες εἶναι καταδικαστέος, ὥστόσο εἶναι καί ἡ μοναδική ἱεραποστολική μέθοδος πού γνωρίζουν. ᾿Οταν στόν ὅποιο

«εὐαγγελισμό» τους προτάσσουν τήν φιλανθρωπία, τήν ἰατροφαρμακευτική βοήθεια καί τά κοινωνικά κηρύγματα, δέν κάνουν τίποτε ἄλλο ἀπό τό νά προσηλυτίζον.

Τό τραγικό ἀποτέλεσμα τῆς συμμετοχῆς τῶν Ὁρθοδόξων στό Π.Σ.Ε. εἶναι νά προσηλυτίζονται αὐτοί στόν συγκρητισμό, ἐνῶ θεωρεῖται προσηλυτισμός ἡ ἀπό μέρους τους πρόσκληση τῶν ἑτεροδόξων στήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία! Οἱ Ὁρθόδοξοι, κυρίως τῆς Διασποράς, βιώνουν μιᾶ ἀπαράδεκτη αὐτολογοκρισία καί αὐτοφίμωση τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς. Ἐάν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παντοῦ, ὅπου πῆγαινε, ἀπηθύνετο πρῶτα στά «πρόβατα τῶν ἀπολωλότων οἴκου Ἰσραήλ» καί κατόπιν στούς ἔθνικούς, γιατί οἱ Ὁρθόδοξοι νά μήν μποροῦν νά κάνουν τό ἴδιο μέ τῶν ἀπολωλότων πρόβατα τῆς Ἐκκλησίας στήν Δύση;

Ἡ πρῶτη τῆς Ὁρθοδόξου μαρτυρίας στήν Ὁρθόδοξη Διασπορά καί κυρίως στήν Ἀμερική εἶναι ἕνας ἀπό τοὺς κύριους παράγοντες, πού συνετέλεσαν ὥστε τό ἐπίπονο πνευματικό ταξίδι κάποιων ἀπογοητευμένων Προτεσταντῶν νά καταλήξει τελικά στό λιμάνι τῆς UNA SANCTA, τῆς Μιᾶς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία αὐτή τή στιγμή ἔχει ἐκεῖ προσέλευση γηγενῶν κατηχουμένων διπλάσια ἀπό ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀμερικανική προτεσταντική ὁμολογία.

Ἡ ἐπιβεβλημένη Ἱεραποστολή πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους προϋποθέτει τήν ἐπίγνωση, ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων, τῆς Καθολικότητος καί Οἰκουμενικότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τήν καταπολέμηση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆς ἐκκοσμικεύσεως καί τοῦ ἔθνοκεντρισμοῦ, πού λυμαίνονται τήν ἐνότητά Της.

Δέν ὑπάρχει κανένας λόγος νά μετέχουμε στό Π.Σ.Ε., μετά μάλιστα τήν πρόσφατη ἐμπειρία τοῦ συνεδρίου πού φιλοξενήθηκε ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στόν Ἅγιο Ἀνδρέα. Ἀπό κάθε ἄποψη εἶναι ἐπικίνδυνος ὁ συγχρωτισμός μέ τοὺς αἰρετικούς.

Ἀπό τίς ἐργασίες τοῦ συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. ἔγινε γνωστό ὅτι οἱ Προτεστάντες καί Πεντηκοστιανοί σύνοδοι δέν ἐπῆραν κανένα ὀρθόδοξο μήνυμα, ἀφοῦ δέν ὑπῆρξε καμμία ὀρθόδοξη ὁμολογία ἀπό τοὺς Ὁρθοδόξους συνέδρους.

Ἡ καθημερινή κοινή «λατρεία» αἰρετικῶν καί Ὁρθοδόξων ἔβλαψε καί τοὺς πλανημένους αἰρετικούς, ἀλλά καί τοὺς ἀφελεῖς Ὁρθοδόξους συνέδρους, ἀφοῦ οὔτε καί οἱ «Ὁρθόδοξοι» δέν ἐκτιμοῦν τή μοναδικότητα καί σταθερότητα τοῦ Τυπικοῦ τῆς θείας Λατρείας μας. Ἡ «Λειτουργική Ἀναγέννηση», ἀνορθόδοξη ἀπό τήν ἀρχή της, ζητᾷ ἐρείσματα μέσα στόν αἰρετικό κόσμο τοῦ Π.Σ.Ε.

Εἶναι αὐτονόητο ὅτι οἱ προσηλυτιστικές παραφυάδες τῶν αἰρετικῶν τοῦ Π.Σ.Ε. θά ἐντείνουν τή δραστηριότητά τους στήν ὀρθόδοξη Ἑλλάδα κλονίζοντας τοὺς ἀσταθεῖς Ὁρθοδόξους.

Ἡ καλῶς ἐννοούμενη πολυπολιτισμικότητα, μέ τήν ἀνοχή πού δόθηκε ἀπό τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τοὺς αἰρετικούς τοῦ Π.Σ.Ε., θά μετατραπῆ σέ ἐπικίνδυνη ὑπερδραστηριότητα τῶν κατευθυνομένων αἰρετικῶν στή χώρα μας, κίνδυνο τόν ὁποῖο ὄψιμα, ἀλλά ὑπεύθυνα καί συντονισμένα ἀντιμετωπίζουν τά μεγάλα εὐρωπαϊκά κράτη, γιά νά ἀποφύγουν τή διάλυση τοῦ κοινωνικοῦ ἴστού τους.

Οἱ σύνοδοι θεωροῦν ὅτι θά πρέπει νά σταματήσῃ ἡ σημερινή πρακτική τοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθρησκειακοῦ συγκρητισμοῦ στούς κόλπους τοῦ Π.Σ.Ε., ἡ ὁποία δυστυχῶς υἱοθετουμένη καί ἀπό τοὺς Ὁρθοδόξους ἀνατρέπει τήν ἀπ' αἰῶνων παράδοση καί αὐτοσυνοδική στήν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐμμονή στήν «ἄπαξ παραδοθεῖσαν πίστιν τοῖς ἀγίοις» δέν ἀποτελεῖ ἐσωστρέφεια ἢ φονταμενταλισμό, ὅπως τελευταῖα συνηθίζουν κάποιοι νά λέγουν. Τά περὶ φονταμενταλισμοῦ ἀποτελοῦν ὕβρη ἀπέναντι τῶν ἁγίων μαρτύρων καί ὁμολογητῶν τῆς πίστεώς μας καί τελικῶς ἀπέναντι τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Ὁρθόδοξοι πρέπει νά μετανοήσουμε, διότι δέν λέμε τήν ἀλήθεια στοὺς πεπλανημένους ἀδελφούς μας τοῦ Π.Σ.Ε. ἀλλά χαϊδεύουμε τίς ἀκοές των συσχηματιζόμενοι μέ αὐτοὺς.

Οἱ σύνοδοι, τέλος, τῆς Θεολογικῆς αὐτῆς ἡμερίδος ζητοῦμε τήν ἐπανεξέταση τῆς Ὁρθοδόξου συμμετοχῆς στό Π.Σ.Ε. Αὐτό τό τελευταῖο πιστεύουμε ὅτι θά ὠφελήσῃ ὄχι μόνον ἐμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους ἀλλά καί τοὺς πεπλανημένους Προτεστάντες ἀδελφούς μας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Π.Ε.Θ.*

Ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀνταποκρινομένη ἐκθύμως εἰς τήν σχετικήν εὐγενῆ πρόσκλησιν τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων (Π.Ε.Θ.), ἀπευθύνει τόν Ἀναστάσιμον καί ἀδελφικόν Αὐτῆς ἀσπασμόν, ὁμοῦ μετ' ἐνθέρων καί συγχαρητηρίων εὐχῶν, πρὸς τό Διοικητικόν Συμβούλιον καί τά μέλη τῆς Ἐνώσεως, πρὸς τήν Ὄργανωτικήν Ἐπιτροπὴν τῆς Θεολογικῆς Ἡμερίδος, πρὸς τοὺς προέδρους, τοὺς εἰσηγητάς καί πάντας τοὺς μετέχοντας εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἡ ἐπί ἱκανάς δεκαετίας πανθομολογουμένη προσφορά καί οἱ ἀγῶνες τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας, τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων τοῦ Γένους καί τῆς ὀρθῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν κατὰ τρόπον ἐκκλησιαστικόν καί ποιμαντικόν, καταξιούται καί διαπρέπει σήμερον καί διὰ τῆς διοργανώσεως μιᾶς τοιαύτης θεολογικῆς ἡμερίδος, μέ θέματα καίρια διὰ τήν ζωὴν καί τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή καί αἱ ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς τό λεγόμενον «Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν» (Π.Σ.Ε.).

Συγχαίρομεν διὰ τήν πρωτοβουλίαν. Εὐλογοῦμεν τόν Ἁγιον Θεόν ἐπὶ τῷ γεγονότι. Ἐπικαλούμεθα τόν φωτισμόν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπὶ πάντας τοὺς μετέχοντας. Καί τοῦτο, διότι ἡ τε θεματολογία τῆς ἡμερίδος καί ἡ ἀφορμὴ διὰ τήν διοργάνωσίν της εἶναι λίαν σημαντικά.

Καί πρῶτον μὲν αἱ εὐαγγελικαί, πνευματικαί καί ἐκκλησιαστικαί προϋποθέσεις, τὰ κριτήρια καί αἱ μέθοδοι τῆς Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς εἶναι πάντοτε χρήσιμον νά ἀναλύωνται καί νά ὑπογραμμίζωνται, ὥστε ἡ μαρτυρία τῆς

Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας νά παραμένῃ μακρὰν ὅλων ἐκείνων τῶν νοσηρῶν φαινομένων, τὰ ὅποια ἐντοπίζει καί καταδικάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τήν Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολήν (κεφ. α'-δ') –ἦτοι ἔριδας, φατριασμόν, προσωπολατρίαν, φιλοδοξίαν, φυσίωσιν, κοσμικὴν δοκησιοφίαν, ἀνελευθερίαν κλπ.– καί τὰ ὅποια συνήθως χαρακτηρίζουν τήν δρᾶσιν τῶν ἐκτὸς Ἐκκλησίας αἰρετικῶν.

Ἀκολουθῶς ὁμως καί ἡ κατ' αὐτάς –ὡς μὴ ὄφελε– πραγματοποιήσεις τοῦ Διεθνoῦς Ἱεραποστολικoῦ Συνεδρίου τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν» εἰς τήν χώραν μας (τήν πρώτην Ὁρθόδοξον χώραν εἰς τήν ἱστορίαν τῶν τοιούτων συνελεύσεων τοῦ Π.Σ.Ε.), θέτει μετ' ἐπιτάσεως τό πρόβλημα τῆς συμμετοχῆς τῶν Ὁρθόδοξων εἰς τόν παγκόσμιον τοῦτον πολυομολογιακόν καί παμπροτεσταντικόν ὄργανισμόν, ἔνθα παραγκωνίζονται καί ἀθετοῦνται θεμελιώδεις ἐκκλησιολογικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ προτάξει καί προωθήσει μιᾶς πλαστῆς καί ψευδελιγράφου ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν.

Πῶς δέ νά μὴν εἶναι πλαστὴ καί κίβδηλος ἡ τοιαύτη ἐνότης, ὅταν διὰ μὲν τοῦ Ἀποστόλου καλούμεθα εἰς τήν ἐνότητα τοῦ Ἐνός Σώματος τοῦ Χριστοῦ (τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας), ἔνθα «εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα» (Ἐφ. δ' 5), διὰ δέ τῶν ἰθυνόντων καί κηρύκων τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν» καλούμεθα εἰς συμπροσευχὴν, συμμαρτυρίαν καί Ἱεραποστολικὴν σύμπραξιν μετὰ πλείστων ὄσων ἑτεροκλήτων καί αἰρετικῶν Χριστιανικῶν ὁμάδων, ἐσχάτως δέ καί ξένων τοῦ Εὐαγγελίου θρησκευτῶν;

Ἀντιθέτως λοιπόν πρὸς τήν προφανῶς ἀντεκκλησιαστικὴν καί ἀντορθόδοξον ταύτην Ἱεραποστολικὴν προοπτικὴν τοῦ «Παγκοσμίου

* Ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀπέστειλε ἐκπρόσωπόν της, ὁ ὅποιος καί ἀνέγνωσε τόν χαιρετισμόν αὐτόν εἰς τήν Θεολογικὴν ἡμερίδα τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ἴδιος χαιρετισμὸς ἀνεγνώσθη καί εἰς τήν ἡμερίδα τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐπίσης παρέστη καί στίς δύο ἡμερίδες καί ἀνέγνωσε χαιρετισμόν ἐκπρόσωπος τῆς Ἱεραίας Μονῆς Κουτλουμουσίου Ἁγίου Ὁρους.

ου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν», προσδοκῶμεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι εἰς τὰς ἐργασίας καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς Ὑμετέρας θεολογικῆς ἡμερίδος, θά τονισθῆ ἔπαρκῶς ἡ ἀδιαπραγμάτευτος ἀποστολική παρακαταθήκη, ἵνα παραμένωμεν ἐδραῖοι ἐπὶ τὴν «ἅπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἁγίοις πίστιν», (πρὸβλ. Ἰούδ. 3), ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ μόνη ἐλπίς σωτηρίας δι' ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, δι' ἡμᾶς δέ τό κεφάλαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς.

Δεόμενοι ταπεινῶς ὑπὲρ τοῦ Ἐνωθεν φωτισμοῦ πάντων τῶν συνέδρων καὶ τῆς εὐδω-

σεως καὶ ἐπιτυχίας τῆς ἡμερίδος, πρὸς δόξαν Θεοῦ, κραταίωσιν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως καὶ ὠφέλειαν τοῦ πληρώματος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Ὁρθοδόξου καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διατελοῦμεν

Μετ' Ἀναστασίμων εὐχῶν
καὶ τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας καὶ ἀγάπης

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει
Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἁθω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ Π.Σ.Ε. ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΑΠΑ*

Καρυαί τῆ 3ῃ/16ῃ Μαΐου 2005
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Φ. 2/5α/537

Μακαριώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
Κύριον κόν Χριστόδουλον
Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰωάννου Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήνας

Τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τούς περὶ Ὑμᾶς Σεβασμίους Ἀρχιερεῖς υἱικῶς καὶ εὐλαβῶς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι προσαγορευόμεν.

Τό Ἅγιον Ὄρος ἰδιαίτεραν πάντοτε αἰσθάνεται τὴν χαρὰν ἐν τῇ ἐπικοινωνίᾳ αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ

τῆς ὁποίας τό ἐνώνουν στενωτάτοι δεσμοὶ ἀγάπης καὶ οἰκειότητος, ἐκδηλούμενοι τόσον πρὸς τὰ πρόσωπα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, λίαν προσφιλοῦς τοῖς ἀγιορείταις ἀλλὰ καὶ ἀντιστρόφως ἀναφερομένου τοῦ ἰδίου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ὡς πηγῆς ἐμπνεύσεως καὶ παρακλήσεως, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἐκκλησίας, τακτικῶν προσκυνητῶν τοῦ Ἱεροῦ Τόπου καὶ προσκαλουμένων ἀλλεπαλλήλως εἰς τὰς ἀγιορειτικὰς ἀγρυπνίας καὶ ἐορτάς, ὅσον καὶ πρὸς τό εὐσεβές αὐτῆς ποιμνιον, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὁποίου ἡ πλειοψηφία ἡμῶν ἐγεννήθη, ἀνετράφη καὶ ἠνδρώθη καὶ τὰ εὐλαβῆ μέλη τοῦ ὁποίου κατακλύζουν προσκυνηματικῶς τὰς ἐνταῦθα Ἱεράς Μονάς, εἰς ἀναζήτησιν πνευματικῆς τροφῆς, παρακλήσεως καὶ φωτισμοῦ.

Ἐκ τῆς τοιαύτης συναλληλίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐδραιουμένου συνδέσμου φιλα-

* **Σημ. «Π»** Ἰδιαίτερος μᾶς χαροποιεῖ ἡ ἐπιστολή αὐτή, ὅπως καὶ ὁ χαιρετισμὸς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους πρὸς τίς ἡμερίδες Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης (δημοσιεύεται στίς σελ. 9-10 τῆς Παρακαταθήκης). Ἀπὸ καιροῦ ὁ πιστός λαὸς περιμένε λόγον ἐξ Ἁγίου Ὁρους γιὰ τὰ θέματα τῆς πίστεως. Ἡ γρηγοροῦσα συνείδηση καὶ ἡ ὀρθοτομοῦσα φωνὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους παρηγορεῖ καὶ στηρίζει τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ.

δελφίας αβυθώμεθα καί τό θάρδος, ἀλλά καί τό ἐνδιαφέρον, ὅπως ζητήσωμεν νά μᾶς ἐπιτρέψητε νά ὑποβάλωμεν καί τόν προβληματισμόν ἡμῶν, καθώς ἡ ἀναστάσιμος χαρά τῆς παρουσίας ἐπικοινωνίας σκιαάζεται δυστυχῶς ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς γενομένης ἤδη πραγματοποιήσεως κατ' αὐτάς εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν Ἀττικῆς τοῦ συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, φιλοξενουμένου ὑπό τῆς καθ' Ἑμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Εἶναι γνωστή καί ἔχει κατ' ἐπανάληψιν δημοσιοποιηθῆ ἡ ἀνέκαθεν μεγάλη ἐπιφύλαξις τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐπί τῆς συμμετοχῆς τῶν Ὁρθόδοξων εἰς τό προμνησθέν Συμβούλιον, καθώς καί μόνη ἡ ὑπαρξις καί λειτουργία αὐτοῦ ἐνέχει τās ἐπικινδύνους πνευματικῶς καί ἀπαράδεκτους ἐκκλησιολογικῶς ἰδέας τοῦ συγκρητισμοῦ τῆς πίστεως καί τῆς σχετικοποιήσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἅπερ ἄλλωστε ἀρμοδίως ὑποβάλλομεν καί πρός τήν Ἐκκλησιαστικήν ἡμῶν Ἀρχήν, τό Σεπτόν Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, πάντοτε ὑπό τήν πνευματικήν ἔποψιν τοῦ θέματος καί ἄνευ προθέσεως ἀναμίξεως εἰς τά λεγόμενα «θέματα ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς».

Ἰδιαιτερον ἄλλος ὁμως ἐνεποίησεν ἡμῖν ἡ διοργάνωσις τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου διά πρώτην φοράν εἰς ὀρθόδοξον χώραν καί δῆ εἰς αὐτήν τήν πατρίδα ἡμῶν, τό ἑλληνικόν κράτος, ὑπό τήν ἄθικτον κυριαρχίαν τοῦ ὁποίου τελεῖ ἡ ἀγιορειτική αὐτοδιοίκησις.

Δέν ἦτο οὔτε εἶναι εἰς τās προθέσεις ἡμῶν ὅπως προσθέσωμεν θόρυβον καί ταραχήν εἰς τήν δοκιμαζομένην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν,

διό καί ἐν πολλῇ περισκέψει δέν ἠνωχλήσαμεν Ἑμᾶς ἐπί τοῦ θέματος ἄχρι τοῦδε, γνωστοποιούντες ἔστω σήμερον τήν πικρίαν καί δυσσάρεσκίαν ἡμῶν, ἐν κλίματι ἠρεμίας καί ψυχραιμίας καί προκειμένου πάντως ὅπως μή ἐκληφθῆ ἐν τέλει ἡ σιωπή ἡμῶν ὡς παθητικῆ συναίνεσις.

Δέν στερεῖται ἐπίσης σημασίας ὅτι τό ἐν λόγω γεγονός συνδυάζεται καί μέ τό πρόσφατον ἄσχετον μὲν, ἐπί τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἐριδόμενον δέ, γεγονός τῆς συμμετοχῆς τῶν Ὁρθόδοξων Προκαθημένων ἡμῶν εἰς τήν κηδεῖαν τοῦ Πάπα, ὅπερ πολύν καί τότε ἐνεποίησεν ἡμῖν τόν προβληματισμόν καί τήν θλίψιν.

Τά ἀνωτέρω θέτομεν ὑπ' ὄψιν Ἑμῶν οὐχί πρός ἔλεγχον, οὐδέ πρός ἀναρμόδιον παρέμβασιν ἢ ἐν οἰαδήποτε ἐπικαίρῳ σκοπιμότητι, ἀλλά μόνον ὡς ἔκφρασις ἀγωνίας οἰκείων πρός οἰκείους, ἀνθρώπων ἐπιθυμούντων ὅπως εὐρίσκωνται εἰς τό πλευρόν Ἑμῶν εἰς τόν ἀγῶνα ὑπέρ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί ἀπευθυνόντων ἔκκλησιν ὅπως λάβητε ταῦτα ὑπ' ὄψιν πρό τυχόν Ἑμετέρων ἀποφάσεων δι' ἀναλόγους ἐνεργείας εἰς τό μέλλον.

Ἐπί δέ τούτοις ἐπικαλούμενοι τās θεοπειθεῖς εὐχάς καί εὐλογίας τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος καί τῶν περί Ἑμᾶς ἁγίων Ἀρχιερέων, διατελοῦμεν βαθυσεβάστως μετ' ἀναστασίμων χαιρετισμῶν κατασπαζόμενοι τήν ἁγίαν Ἑμῶν δεξιάν

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καί Προϊστάμενοι τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀθῶ.

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται στόν Διαδικτυακό Τόπο
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ
στή διεύθυνση
www.orthodoxnet.gr
Συνιστοῦμε ἐπίσης τήν ἐπίσκεψή στήν ἰστοσελίδα:
www.orthros.org

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Π.Σ.Ε. ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΑΝΔΡΕΑ ΑΤΤΙΚΗΣ μέσα από συνεντεύξεις του πρεσβυτέρου Πέτρου Χίρς

Ὁ π. Πέτρος Χίρς ἀμερικανός στήν καταγωγή, πρώην προτεστάντης καί νῦν ὀρθόδοξος ἱερεὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρηκολούθησε τό συνέδριο τοῦ Π.Σ.Ε. καθ' ὅλη τήν διάρκεια του. Ἔλαβε συνεντεύξεις ἀπό ἐπωνύμους παράγοντες τοῦ Π.Σ.Ε. Ὁρθόδοξους καί μή. Ἐδῶ μεταφέρουμε μερικά μόνον ἀποσπάσματα τῶν ἀποκαλυπτικῶν αὐτῶν συνεντεύξεων, ἀπό τίς ὁποῖες προκύπτει ἀδίαστα τό συμπέρασμα ὅτι οἱ μετέχοντες στό Π.Σ.Ε. Ὁρθόδοξοι ἔχουν ὑποστεῖ ἀλλοίωση τῆς ἐκκλησιολογικῆς των συνειδήσεως μέ ἀποτέλεσμα νά μήν δίδουν ἐκεῖ Ὁρθόδοξη μαρτυρία.

Συνέντευξη μέ τόν Ἐπίσκοπο Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη, Πρόεδρο τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ συνεδρίου

Περί Προσηλυτισμοῦ

Ἐρώτηση (π. Πέτρος Χίρς): *Στήν Ἀμερικὴ κάνουν ὁμιλίες οἱ Ὁρθόδοξοι, καλοῦν Προτεστάντες καί λένε ὅτι ὁ Προτεσταντισμός εἶναι μία ψεύτικη μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ. Θά μπορούσαμε νά τό ποῦμε αὐτό;*

Ἀπάντηση (Ἐπίσκ. Θερμοπυλῶν Ἰωάννης): Ὁχι... Θά μπορούσαμε νά ποῦμε: ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι σ' αὐτό τό θέμα ἔχουμε αὐτήν τήν ἀποψη. Αὐτό διδάσκουμε. Ἐμᾶς ἡ σωτηρία ἐπιτυγχάνεται μέ τήν πίστη κ.λπ. Ἀλλά δέν μπορούμε νά τοὺς λέμε ὅτι ὁ Προτεσταντισμός δέν εἶναι ἐκκλησία. Δέν μπορεῖς νά τό πεῖς αὐτό, ὅταν τοὺς ἔχεις προσκαλέσει. Δέν μπορῶ ἐγώ νά βγῶ νά τό πῶ ἐδῶ μέσα. Τή στιγμή πού μετέχω θά μετέχω σέ ἕνα reconciliation (=συμφιλίωση).

Περί τῆς Μιάς Ἐκκλησίας

Ἐρ: *Μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μόνο μία καί εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη;*

Ἀπ: Εἶναι πρόβλημα καί αὐτό, νά ποῦμε δηλαδή ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ

Μία ἐκκλησία. Μποροῦμε νά ποῦμε ὅμως ὅτι ἐγώ εἶμαι Ὁρθόδοξος, γεννήθηκα Ὁρθόδοξος καί παρέμεινα Ὁρθόδοξος, ἐνῶ ἄκουσα πάρα πολλά πράγματα στή ζωή μου, γιατί ἔχω τήν πεποίθηση ὅτι σώζομαι μέσα ἀπό αὐτή τή διαδικασία.

Συνέντευξη μέ τόν Ἡγούμενο Φίλιππο Σίμονοβ, Ἐκπρόσωπο τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας στό συνέδριο τοῦ Π.Σ.Ε.

Ἡ Θεωρία τῶν Κλάδων

Ἐρ: *Ἡ βάση τῆς συμμετοχῆς στό Π.Σ.Ε., πού εἶναι ἡ ἀναγνώριση κοινωνίας ἐν Χριστῷ μέ τοὺς ἄλλους, ἀναιρεῖ τήν μαρτυρία μας, ἀναιρεῖ τήν ἱκανότητά μας νά τοὺς ἐνσταλλάξουμε αὐτό τό αἶσθημα ὅτι εἶναι μακριά ἀπό τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Τί λέτε ἐσεῖς γι' αὐτό;*

Ἀπ: Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνας ὀργανισμός πού ἔχει ἀποστολική διαδοχή. Καταλαβαίνουμε ὅτι μόνο 3 ὁμολογίες ἔχουν πραγματική ἀποστολική διαδοχή: Ἡ Ὁρθόδοξη, ἡ Ρωμαιοκαθολική, οἱ Μονοφυσίτες. Γιά τοὺς Ὁρθόδοξους μόνο αὐτοὶ οἱ ὀργανισμοὶ μποροῦν νά καλοῦνται ἐκκλησίες... Ἔχουν μυστήρια, Εὐχαριστία, Βάπτισμα κ.λπ... κάθε μέλος ὅταν λαμβάνει τήν Εὐχαριστία, ὅταν λαμβάνει τόν Χριστό μέσα του ἐνώνεται μέ τόν Κύριό μας. Μποροῦμε νά τό ἐπιβεβαιώσουμε αὐτό ἀπόλυτα.

Συνέντευξη μέ τόν π. Ἰοάν Σάουκα, Ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας στό συνέδριο τοῦ Π.Σ.Ε., ὁ ὁποῖος ἐργάζεται συγχρόνως στό Οἰκουμενικό Ἰνστιτούτο τοῦ Bossey

Στήν Ἐκκλησία μετέχουν καί οἱ ἑτερόδοξοι!

Ἐρ: *Πῶς ὑφίσταται βάπτισμα ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας;*

Ἄπ: Ἡ ἀποψή μου... εἶναι ὅτι ἡ ἐκκλησία εἶναι μία καί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἐκεῖ. Οἱ ἄλλες ἀνήκουν ἐπίσης σέ αὐτό τό ἄγνωστο μυστήριο ἀλλά κατὰ ἀτελῆ τρόπο...

... Ἐάν μέ ρωτήσετε: Εἶναι Χριστιανοί; Θά ἔλεγα, ναί εἶναι. Ἀνήκουν στόν Χριστό; Ναί, ἀνήκουν στόν Χριστό. Ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Π.Σ.Ε. ὁμολογοῦν τήν Ἁγία Τριάδα, τόν Χριστό ὡς Σωτήρα καί Κύριο καί τίς Οἰκουμενικές Συνόδους.

Εἶναι ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία; Θά συνεχίζα νά λέω ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ μία Ἐκκλησία. Ἀλλά δέν βρισκονται (σημ. «Π.»: οἱ ἑτερόδοξοι) ἐκτός αὐτοῦ τοῦ Μυστηρίου. Κατά κάποιο μυστήριο τρόπο συμμετέχουν σέ αὐτή τήν πραγματικότητα.

Συνέντευξη μέ τήν κ. Ἄννα Λιούγγα Προτεστάντισσα Πάστορα, ἀπό τό Ἱεραποστολικό Συμβούλιο Σουηδίας

Δέν ἔχω ἀκούσει ...

Ἐρ: *Οἱ Ὁρθόδοξοι σᾶς ἔχουν πεῖ γιά τήν Ὁρθόδοξη ἱεραποστολή καί τούς Ὁρθόδοξους ἱεραποστόλους;*

Ἄπ: Δέν ἔχω πληροφορηθεῖ πολύ γιά τήν Ὁρθόδοξη ἱεραποστολή. Ἄπ' ὅσο γνωρίζω ὁμως δέν βλέπω μεγάλες διαφορές ὡς πρός τά φιλανθρωπικά ἔργα.

Ἐρ: *Καί γιά τήν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογία;*

Ἄπ: Δέν ἔχω ἀκούσει πολλά γιά τήν ἐκκλησιολογία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Σχόλιο «Π»: Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐν λόγω παστόρισσα συνεργάσθηκε ἐπί τετραετία μέ τόν π. Καλύδα, καθηγητῆ Λειτουργικῆς στή Θεολογική Σχολή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης, γιά τήν προετοιμασία αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου, χωρίς νά ἀκούσει τίποτε γιά ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία οὔτε γιά τό πῶς ἐννοεῖ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τήν ἱεραποστολή. Ἄρα τό ἐπιχειρημα τῶν Ὁρθόδοξων ὑπερμάχων τῆς συμμετοχῆς μας στό Π.Σ.Ε., ὅτι ἐκεῖ μετέχουμε γιά νά δίδουμε Ὁρθόδοξη μαρτυρία, ἀποδεικνύεται μῦθευμα.

Συνέντευξη μέ τόν π. Χαΐκι Χάτουεν, Ἱερέα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας, ὁ ὁποῖος προσευχήθηκε στή λατρευτική σύναξη τῶν Πεντηκοστιανῶν.

Εἶχαμε καί συμπροσευχές...

Ἐρ: *Στήν πρωϊνή ἀκολουθία τῶν Πεντηκοστιανῶν εἶπατε κάποια εὐχή. Πῶς ἔγινε αὐτό;*

Ἄπ: Στήν πρωϊνή λατρεία ἔκανα μία προσευχή γιά τούς Πεντηκοστιανούς. Αὐτό ἦταν κάτι ξαφνικό. Ἦταν νά ἔρθει κάποιος ἄλλος, ἀλλά λόγω τῆς ἀπουσίας του ἡ εὐθύνη ἔπεσε σέ αὐτούς πού ἦταν παρόντες καί ἔτσι βρέθηκα ἀντιμέτωπος μέ αὐτό τό αἶτημα, πού μοῦ τέθηκε ἀπό τήν Ἐπιτροπή μας, ὄχι ἀπό τούς ἴδιους τούς Πεντηκοστιανούς. Ἔτσι ἡ αὐθόρμητη ἀντίδρασή μου ἦταν νά ἀπαντήσω θετικά.

Συνέντευξη μέ τόν Ἐπίσκοπο Θερμοπουλῶν κ. Ἰωάννη

Τό κέρδος ἀπό τό συνέδριο.

Ἐρ: *Ποιό εἶναι τό κέρδος τῆς Ἐκκλησίας μας;*

Ἄπ: Γιά μᾶς τό κέρδος τῆς Ἐκκλησίας μας ποιό εἶναι; Ὅτι ἦρθαν ἐδῶ, μᾶς εἶδαν, εἶδαν τή λατρεία μας, ἄκουσαν ὕμνους, εἶδαν καί κάτι ἀπό τήν πατρίδα μας, ἰδίως οἱ πολύ μακρινοί ἄνθρωποι. Θά πᾶνε τήν Κυριακή στήν ἐκκλησία καί θά δοῦν τόν τρόπο πού λατρεύουμε ἐμεῖς μέσα σέ ἕνα ναό, τήν ἀγιογράφηση, τά ἄμφια, ὅ,τι ἄλλο θά καταλάβουν... καί ἀκόμα ἐπειδή δέν γνωρίζουν τή γλώσσα, ἴσως καταλάβουν κάποια πράγματα ἀπό τίς κινήσεις καί τό τυπικό. Οἱ Προτεστάντες, ἐπειδή δέν ἔχουν τυπικό, δέ θά καταλάβουν τίποτε. Μόνο ὅ,τι ξέρουν ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική Ἱστορία τους. Ὅσοι ζοῦν κοντά σέ Ρωμαιοκαθολικούς λίγο θά καταλάβουν. Οἱ Ρωμαιοκαθολικοί δέ θά ἔρθουν σέ ἐμᾶς. Θά πᾶνε στίς δικές τους ἐκκλησίες.

1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

Ἐφέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια ἀπὸ τὴν ἔναρξη τοῦ ἐνόπλου Κυπριακοῦ ἀγώνα, τῆς γνωστῆς Ε.Ο.Κ.Α.: Ἐθνικὴ Ὁργάνωσις Κυπρίων Ἀγωνιστῶν.

Ἡ ἑλληνικότετη ἀπὸ τὰ προϊστορικά ἀκόμη χρόνια Κύπρος ἐγνώρισε πολλές περιπέτειες ὥσπου πουλήθηκε στοὺς Ἀγγλους τὸ 1878. Ἔτσι ἀπὸ τὴν 1η Ἀπριλίου 1955 πού ξέσπασε ὁ ἀγώνας, εἶχαν προηγηθεῖ 80 χρόνια ἀγγλοκρατίας ἢ κατάσταση ὅσο πῆγαινε καὶ χειρότερευε.

Στὸν ἀλβανικὸ πόλεμο καὶ στὰ ἄλλα μέτωπα πολέμησαν πολλοὶ Κύπριοι. Πολλοὶ παρέμειναν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀγωνίσθηκαν στὴν κατοχή. Ἄλλοι ἐπέστρεψαν στὴν Κύπρο καὶ ἐνετάχθησαν στὸν ἀγγλικὸ στρατὸ μὲ τὸ σύνθημα «γιά τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐλευθερία». Αὐτὸ τοὺς ἔταζαν οἱ Ἀγγλοὶ καὶ τὰ ὄργανά τους σ' ὅλη τὴν Κύπρο. Ὅμως, μετὰ τὴν νίκη τῶν συμμάχων στὸν Β' Παγκόσμιο πόλεμο τὰ ξέχασαν ὅλα καὶ συνέχισαν νὰ κρατοῦν δεμένη τὴ μεγαλόνησο στό ἄρμα τους.

Στὸ δημοψήφισμα τοῦ Ἰανουαρίου 1950 86,7% ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τότε προσῆλθαν καὶ Τουρκοκύπριοι καὶ ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Ὡς γνωστὸν αὐτοὶ δὲν εἶναι Τοῦρκοι στὴν καταγωγή ἀλλὰ Ἑλληνοκύπριοι ἐξισλαμισθέντες. Οἱ ὑπογραφές τοῦ δημοψηφίσματος συγκεντρώθηκαν σὲ τόμους καὶ ἀντιπροσωπεῖα τῶν ἐπιφανεστέρων Κυπρίων ἐπέδωσε τοὺς τόμους αὐτοὺς σὲ μιά περιοδεῖα τῆς στῆ Βουλὴ τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὴν Βουλὴ τοῦ Λονδίνου. Ὅμως εἰς μάτην. Τότε ἀκούσθηκε στὴν ἀγγλικὴ Βουλὴ ἀπὸ τὸν Χόπκινσον τὸ περίφημο «οὐδέποτε», δηλ. ποτέ ἢ Κύπρος δὲν θὰ γίνεῖ ἀνεξάρτητη. Ὁ τότε ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος περιῆλθε σὲ πολλές πρωτεύουσες κρατῶν μεταφέροντας τὸ δίκαιο αἶτημα τῶν Κυπρίων γιὰ ἐλευθερία καὶ αὐτοδιάθεση. Ἔτσι τὸ θέμα προεδβλήθη διεθνῶς. Ἦταν ἀπολύτως δίκαιο τὸ αἶτημα γιὰ τὴν ἐνωση μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Περίπου 100 χρόνια πρὶν εἶχε προηγηθεῖ μιά ἄλλη ἐνωση: τῆς Ἑπτανήσου, πού τελοῦσε κι αὐτὴ ὑπὸ ἀγγλικὴ κατοχή. Λίγο ἀργότερα τῆς Θεσ-

σαλίας, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἡπείρου...

Δίκαιο ἦταν νὰ ἐπιστρέψουν οἱ σκλαβωμένες κόρες στὴν μητέρα τους. Ἔτσι λοιπὸν οἱ Κύπριοι μὲ τὴν Ε.Ο.Κ.Α. ἐτόλμησαν νὰ ἀντιπαρατάξουν τὰ στήθη τους ὡς ἄλλος Δαβὶδ (ἴσως καὶ μικρότερος τοῦ Δαβὶδ) ἐνάντια στὸν Γολιάθ, τὴν ἀγγλικὴ αὐτοκρατορία. Πολύ χαρακτηριστικὸ τὸ ἀνάγλυφο ὅπου βλέπουμε τὸν Κύπριο ἔφηβο, ἀγωνιστὴ τῆς Ε.Ο.Κ.Α., νὰ πιάνει ἀπὸ τὰ γένηια τὸν ἄγριο λέοντα τῆς Ἀγγλίας καὶ μὲ μιά πέτρα νὰ συντριβεῖ τὸ κεφάλι του.

Ψυχὴ ὅπωςδὴποτε τοῦ ἀγώνα ὁ Διγενῆς. Γεώργιος Γρίβας τὸ πραγματικὸ του ὄνομα. Γεννημένος τὸ 1898, γιὸς τῆς πολύδακρης γῆς τῆς Καρπασίας, μεγάλωσε στό Τρίκωμο μὲ τίς ἱστορίες καὶ τοὺς ἀντιλάλους τῶν θρύλων καὶ γεγονότων: τὴν θυσία τῶν 13 ὀσιομαρτύρων τῆς Καντάρας τοῦ 1231 πού μαρτύρησαν ἀρνούμενοι ὑποταγὴ στὸν Παπισμὸ, τὴν ἀγχόνη τοῦ Ἐθνοῖερομάρτυρος Κυπριανοῦ τὸ 1821 στὴν Λευκωσία, τὴν ἐπιβίβαση τῶν νέων τῆς Καρπασίας στὰ καράβια τοῦ Κανάρη μὲ πλώρη τὴν ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα. Ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων τὸ 1919, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς βρέθηκε ἀνάμεσα στοὺς πρῶτους πολεμιστὲς στὸν πόλεμο τῆς Μικρασίας. Σπούδασε ἀργότερα στὶς σχολές πολέμου Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας. Στὰ βουνά τῆς Ἡπείρου ὡς ἐπιτελάρχης τῆς Β' Μεραρχίας πεζικοῦ.

Στὴν κατοχὴ ἴδρυσε τὴν μυστικὴ ἀντιστασιακὴ ὀργάνωση Χ καί, ἀφοῦ τερματίσθηκε ὁ ἐμφύλιος σπαραγμὸς, ὁ Διγενῆς ἐπικεντρώθηκε πιά στό χρέος τῆς Κύπρου. Στὶς 20 Ἰουνίου τοῦ 1954 ἔκανε τὴ διαθήκη του. Λίγο ἀργότερα, ἀποχαιρέτησε τὴν σύζυγό του Κική καὶ ἔφυγε γιὰ νὰ συναντηθεῖ μὲ τὴν ἱστορία καὶ τὴ δόξα.

Ἄς ἔρθουμε ὁμως στὶς παραμονές τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955. 20 Μαρτίου 1955 στὴν Ἀθήνα. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος, ὁ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, Γ. Γραμματέας τοῦ Γραφείου τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως Κύπρου, προγραμματίσει τὴν κεντρικὴ ὁμιλία πού θὰ γινόταν στὶς 25 Μαρτίου στὶς

ἐκκλησίες καί τά σχολεῖα ὅλης τῆς χώρας νά ἔχει θέμα ὄχι τήν Ἐθνεγεροσία τοῦ 1821 ἀλλά τό Κυπριακό. 120 δυάδες φοιτητῶν Κυπρίων καί ἄλλων ἐκάλυψαν ὅλη τήν Ἑλλάδα ἀπό τό Σουφλί ὡς τήν Κρήτη μιλώντας γι' αὐτό. Ἐάν καί οἱ ὁμιλίες ἦταν φλογερές καί ἀρκετά διαφωτιστικές, κανεῖς δέν ὑποπτευόταν τί θά συνέβαινε σέ 7 ἡμέρες.

Ἐπιχειρήσει ὁ Διγενῆς εἶχε ὀργανώσει ἄριστα ὅλη τήν ἐπιχείρηση. Τά παλληκάρια του ἦταν λίγα. Ἐμπειρία στρατιωτική δέν εἶχαν ἐκτός βέβαια ἀπό τό Γρηγόρη Αὐξεντίου. Τήν ἀπέκτησαν ἐκεῖ, στόν ἀγώνα. Οἱ περισσότεροι ἦταν νεαρά παιδιά, ἄλλοι γυμνασιόπαιδα. Πνευματικός πατέρας καί κατηχητής τῶν παιδιῶν αὐτῶν ἦταν ὁ παπα-Σταῦρος Παπαγαθαγγέλου, ὁ ὁποῖος μετὰ ἀπό λίγο ἀκολούθησε τόν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο στήν ἐξορία. Τό σύνθημα ἦταν τό ἴδιο μ' ἐκεῖνο τοῦ 1821: «γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἀγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία». Ἐτσι εἶχαν διδαχθεῖ τά παιδιά ἐκεῖνα τά ἥρωικά στίς ὀμάδες τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου. Ἦταν λοιπόν παιδιά τοῦ κατηχητικοῦ· ἕνας ὄρος πού λέγεται μέ εἰρωνεία σήμερα, τοῦλάχιστον γιά τόν ἑλλαδικό κῶρο. Καί ἐνῶ στήν ἀρχή οἱ ἀγωνιστές ἦταν μιά χούφτα, πρὸς τό τέλος τοῦ ἀγώνα ὄλος ὁ λαός ἦταν Ε.Ο.Κ.Α. Μέ τέτοια θέρη ἀγκάλιασε ὁ λαός τῆς Κύπρου τούς νεαρούς ἀγωνιστές. Βλέπουμε σήμερα σέ σπάνια ντοκουμέντα, πού σώθηκαν ἀπό τότε, βλέπουμε σέ φίλμς πού τραδήχθηκαν στά δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια καί παιδιά 12 ἐτῶν νά διαδηλώνουν μέ τήν ἑλληνική σημαία στό χέρι τόν πόθο τους γιά ἀνεξαρτησία καί ἔνωση. Σέ μιά τέτοια διαδήλωση στήν Ἀμμόχωστο ἔπεσε ἀπό ἀγγλική σφαίρα στίς 7.2.1956 ὁ 17χρονος Πετράκης Γιάλουρος, σημαιοφόρος. Συγκινητικό τό σύνθημα πού φαίνεται γραμμένο σέ τοῖχο: «Θέλομεν τήν Ἑλλάδα καί ἄς τρώγωμεν πέτρες». Πολλοί ἀπό τούς ἀγωνιστές πού συλλαμβάνονταν ὀδηγοῦνταν στήν κρεμάλα. Τό ἤξεραν αὐτό τά παιδιά καί πῆγαιναν μέ τό χαμόγελο πρὸς τόν θάνατο. Οἱ τελευταῖες λέξεις τους: Ζήτω ἡ Πατρίδα! Ζήτω ἡ ἐλευθερία! Τραγουδοῦσαν στά κελιά τῶν μελλοθανάτων (εἰδικά κελιά) στή Λευκωσία τραγοῦδια ἔθνικα: ἔψαλλαν τροπάρια τῆς Μ. Παρασκευῆς.

Ἐς δοῦμε ξεχωριστά κάποιους ἥρωες:

Γρηγόρης Αὐξεντίου, ὁ σταυραετός τοῦ Μαχαιρᾶ. Πολέμησε μόνος του ἀπό ἕνα σημεῖο καί μετὰ, –ἀφοῦ ἔδιωξε ἀπό τό κρησφύγετο τούς συναγωνιστές του– μέ ἕνα ὀλόκληρο σύνταγμα. Στό τέλος, ἀφοῦ δέν μποροῦσαν οἱ Ἄγγλοι μέ τά ὄπλα νά τόν σκοτώσουν, τόν ἔκαψαν μέ βενζίνη μέσα στό κρησφύγετο. Εἶχε ντροπιάσει ὁ Αὐξεντίου μέ τόν ἀγώνα του καί τή θυσία του μιά ὀλόκληρη ἰσχυρή αὐτοκρατορία.

Κυριάκος Μάτσης: ὄχι ἀπλῶς ἕνας νέος ἐπιστήμων ἀλλά καί ἕνας κορυφαῖος ποιητής, μιά μεγάλη πνευματική προσωπικότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου. Ὅταν τόν καλοῦσαν νά παραδοθεῖ, νά βγεῖ ἀπό τό κρησφύγετο στό Δίκωμο ἀπαντοῦσε: «Θά πολεμήσω τίμια καί παλληκαρῖσια». Οἱ στερνές του λέξεις.

Μᾶρκος Δράκος: σκοτώθηκε σέ ἀγγλική ἐνέδρα στίς 19.1.1957. Σ' ἕνα ἀπό τά τελευταῖα του γράμματα διαβάζουμε: «Εἶμαι πολύ εὐτυχισμένος, γιατί τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων κατόρθωσα νά ἐξομολογηθῶ καί νά κοινωνήσω».

Μιχάλης Γεωργιάλας: τήν τελευταία στιγμή εἶπε στόν σύντροφό του Αὐξεντίου: «Πεθαίνω. Ζήτω ἡ Ἑλλάς!».

Μιχάλης Παρίδης: «Οἱ ἀγωνισταί τῆς ἐλευθερίας δέν παραδίδονται. Νικοῦν ἢ πεθαίνουν!». Εἶναι οἱ φράσεις πού πέταξε κατάμουτρα στούς Ἄγγλους πού τόν κάλεσαν νά παραδοθεῖ, ὅταν περικυκλώθηκε στό χωριατόσπιτο τῆς Βάβλας στίς 27.8.1958. Ὅστερα ἀπό τήν ἀπάντηση αὐτή, ἀκολούθησε ἡ ἔξοδος του μέ τό πολυβόλο στό χέρι καί ὁ τιμημένος θάνατος τοῦ 25χρονου.

Φώτης Πίττας: λιονταρόψυχος: «Δέν θά μᾶς κάμψουν», φώναξε ἀπό τόν ἀχυρώνα στό Λιοπέτρι ὅπου τούς εἶχαν περικυκλώσει. Πράγματι, δέν τούς ἔκαψαν ἀλλά τούς ἔκαψαν. Κι ἔγινε ἐκεῖνος ὁ ἀχυρώνας τό ἀντίστοιχο Χάνι τῆς Γραβιάς.

Ἰάκωβος Πατάτσος: στά 22 του χρόνια ἀνέθηκε στό ἰκρίωμα τῆς ἀγχόνης στίς 9.8. 1956, μέ τήν βίωση τοῦ οὐρανοῦ. Ἐγραφε: «Εὐρίσκομαι μεταξύ τῶν ἀγγέλων. Τώρα ἀπολαμβάνω τούς κόπους μου. Χαῖρε, ἀγαπημένη μου μητέρα, χαῖρε. Ψάλε καί σύ μαζί μου».

Νίκος Εὐαγόρου. Ὀκτώβριος τοῦ 1958. Σ' ἕνα φαράγγι τῆς Κύπρου βρίσκεται τό πτώμα

ένός δεκαπεντάχρονου νέου· έντύπωση έκανε τό πόσο σφικτά κρατοῦσε ό νεκρός τό όπλο του. Ήταν ό Νίκος Εὐαγόρου. «Τό λέει ή πέννα μου, τό λέν τά χείλη μου, τό λέει και ή ψυχή μου, (φράση πού έμεινε στην ίστορία) ότι ό άγώνας εΐναι για την πατρίδα και την έλευθερία».

Εὐαγόρας Παλληκαρίδης: από την Τσάδα της Πάφου, ό πιο νέος από τούς άπαγχονισθέντες. Συγκίνησε πολύ και λόγω της ήλικίας του. ΄Οδηγήθηκε στην άγχόνη στις 13.3.1957. ΄Οδηγούμενος στην κρεμάλα έψαλε τον έθνικό ύμνο και φώναξε δυνατά: «Εὐχομαι να εΐμαι ό τελευταίος πού πεθαίνει στην άγχόνη». Πράγ-

ματι ήταν ό τελευταίος πού άπηγχονίσθη. ΄Εγραφε στίχους και πιστεύουμε ότι, εάν ζούσε σήμερα, θα ήταν ίσως ένας νέος έθνικός μας ποιητής:

«Τῶν άθανάτων τό κρασί, τό ὄρετε έσεΐς και πίνετε.

Ζωή σε σās ό θάνατος κι άθάνατοι θα μείνετε».

Και τό γνωστό ποίημα «Τά σκαλοπάτια της λευτεριάς».

Ψυχή γεμάτη άγνότητα και ευαισθησία. Μετέφερε πάνω στο χαρτί όλη την άγάπη του για την πατρίδα.

΄Ο μοναχός και ή αναγέννηση του κόσμου

Ο ί μοναχοί εΐναι ό τακτικός στρατός του Χριστού, για αυτό δέν πληρώνονται. *Νά, βλέπεις πώς πολλοί δέν μπορούν να ξεχάσουν τό "Άγιον Όρος! Όπου άλλοῦ να πάνε θα τούς ζητήσουν χρήματα κ.λπ., ενῶ στο "Άγιον Όρος θα βγάλουν μόνον τό διαμονητήριο και από εκεί και πέρα μπορούν να πάνε όπου θέλουν, χωρίς να πληρώσουν. Θα φάνε δωρεάν, θα κοιμηθοῦν δωρεάν. Βρίσκουν κάτι άλλο, και για αυτό βοηθοῦνται. Όταν ήμουν στο Καλύβι του Τιμίου Σταυρού, ήρθε κάποιος πού εΐχε προβλήματα. Συζητήσαμε μιáμιση ώρα. Μετά έβγαλε να μου δώση ένα πεντακοσάρικο. «Τί εΐναι αυτό;», του λέω. «Για μιá άπλη έπίσκεψη στον γιατρό πληρώνουμε τόσο, μου λέει. Μέ συγχωρείς, μήπως εΐναι λίγα;».*

Μερικοί μεγάλοι της Ε.Ο.Κ. όταν ήρθαν στο "Άγιον Όρος ύστερα από την τελευταία πυρκαγιά, για να δοῦν τί χρειάζεται και να βοηθήσουν, πέρασαν και από τό Καλύβι. Πάνω στη συζήτηση τούς εΐπα: «΄Εμεις ήρθαμε έδῶ, για να δώσουμε, δέν ήρθαμε για να πάρουμε». «Πρώτη φορά τό άκούσαμε αυτό», μου εΐπαν και τό σημείωσαν άμέσως. ΄Εμεις γίναμε μοναχοί, για να πάρουμε υλικά; Γίναμε μοναχοί, για να δίνουμε πνευματικά, χωρίς να παίρνουμε υλικά. *Νά εΐμαστε άπαλλαγμένοι από τά βιοτικά, για να μεριμνοῦμε για να πνευματικά.*

Γέροντος Παΐσιου ΄Αγιορείτου,

Λόγοι, Τόμος Β΄ Πνευματική άφύπνιση, σελ. 119 και 323

΄Εκδ. ΄Ιεροῦ ΄Ησυχαστηρίου «Εὐαγγελιστής ΄Ιωάννης ό Θεολόγος»,

Σουρωτή Θεσσαλονίκης 2001

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Σύγχυση από την παρουσία ούνιτων στην κηδεία του πάπα

Ἀπό τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κυπρηνείας Κύπρου κ. Παῦλο ἐλάβαμε καί δημοσιεύουμε εὐχαρίστως τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή.

Πληροφορηθήκαμε ἀπό ἀρκετούς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι παρακολούθησαν ἀπό τηλεοράσεως τήν κηδεία τοῦ Πάπα, ὅτι ἔψαλαν στήν Ἑλληνική τροπάρια ἀπό τήν Ὁρθοδόξη νεκρώσιμη ἀκολουθία, καθώς καί τό “Χριστός Ἀνέστη”. Οἱ περισσότεροι ἀπό τοὺς Ὁρθοδόξους τηλεθεατές τῆς Κύπρου δέν ἦταν σέ θέση νά διακρίνουν τήν παρουσία τῶν Οὔνιτων, τοὺς ὁποίους προφανῶς ταύτισαν μέ Ὁρθοδόξους κληρικούς, συγκεκριμένοι ἢ ἐξαπατηθέντες ἀπό τό ἐξωτερικό τους σχῆμα καί τοὺς ὑπ’ αὐτῶν ψαλλομένους ἐκκλησιαστικούς ὕμνους, ἀφοῦ ἀκόμη καί ἀπό ἀρκετά εἰδησεογραφικά πρακτορεῖα λανθασμένα μεταδόθηκε ὅτι ἐπρόκειτο γιά συμπροσευχή “ὄλων τῶν Ἀνατολικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν”.

Ἐμφανής ἦταν ἡ προσπάθεια τοῦ Βατικανοῦ νά ἐκμεταλλευθεῖ τήν ἐξόδιο ἀκολουθία καί νά παρουσιασθεῖ ὁ Πάπας ὡς ἡγέτης τοῦ Χριστιανισμοῦ καί ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. Ἡ παρουσία βέβαια τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἡγετῶν ἀνεξαρτήτως θρησκευήματος, καθώς καί τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων Ρωμαιοκαθολικῶν ἦταν δικαιολογημένη, ἀφοῦ οἱ μέν ἀρχηγοὶ Κρατῶν ἀναγνωρίζουν τόν Πάπα ὡς ἀρχηγό τοῦ μικροσκοπικοῦ κράτους τοῦ Βατι-

κανοῦ, οἱ δέ Ρωμαιοκαθολικοὶ πιστοὶ ὡς θρησκευτικό τους ἡγέτη.

Ἐκεῖνο ὅμως πού μᾶς ἐξένισε καί μᾶς ἐλύπησε βαθύτατα ἦταν ἡ παρουσία Ὁρθοδόξων κληρικῶν ἐκεῖ ὅπου δέν ἐλάμβανε χώρα μιᾶ ἀπλή κοσμική τελετή, ὥστε νά ἐκκληφθεῖ ὡς φιλοφρονητική πράξη εὐγενείας, ἀλλά θρησκευτική ἀκολουθία, συνδυασμένη μάλιστα μέ τήν τέλεση τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὥστε ἡ ἐκεῖ παρουσία νά λογίζεται ὡς συμμετοχή –ἔστω καί παθητική– στά δρώμενα καί ψαλλόμενα.

Οἱ Παπικοὶ ἀποδεικνύονται γιά μιᾶ ἀκόμη φορά ἄριστοι διπλωμάτες, ὡς μηδεμία σχέση ἔχοντες μέ τόν πρᾶο καί ταπεινό Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος διακήρυξε ὅτι ἡ “Βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου” (Ἰωάν. 18, 36). Δυστυχῶς ἡ αἴγλη τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, πού εἶναι ἐμφανής στήν ὅλη δομή τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, ἐπιδρᾷ ἀρνητικά ὄχι μόνο στοὺς ἄσχετους κοσμικούς ἀλλά καί στίς ψυχές ὀρισμένων Ὁρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι μὴ διακρίνοντας τόν ἐξωτερικό ὑπό τοῦ διαδόλου τρίτο πειρασμό τοῦ Κυρίου γιά κυριαρχία τοῦ κόσμου, θαμπωμένοι ἀπό τό κοσμικό πνεῦμα τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, συντηροῦν τήν ἀδιαλλαξία τῶν αἰρετικῶν παπικῶν, οἱ ὁποῖοι παραμένουν ἀμετακίνητοι στίς κακοδοξίες τους καί προκαλοῦν τά θρησκευτικά αἰσθήματα τῶν Ὁρθοδόξων.

Ἐκφράζουμε τή βαθύτατη θλίψη μας καί τήν ψυχική μας ὀδύνη γιά τή σύγχυση, πού προκλήθηκε στίς ψυχές τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν.

Ἐπειδὴ παρουσιάσθηκαν ἐπανελημμένα κρούσματα χρήσεως ἄρθρων τῆς Παρακαταθήκης χωρὶς νά ἀναφέρεται ἡ πηγή προελεύσεως ἢ τό ὄνομα τῶν συγγραφέων, ἢ Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ μετά λύπης γνωστοποιεῖ ὅτι ἐφεξῆς δέν θά ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση ἢ ἡ ἀναπαραγωγή καθ’ οἷονδῆποτε τρόπον μέρους ἢ ὅλου τῶν δημοσιευμένων κειμένων, παρά μόνον κατόπιν χορηγήσεως ἐγγράφου ἀδείας ἀπὸ τῆς Διεύθυνσης καί τοῦ συγγραφέως.

Τορόντο, 4 Μαΐου 2005

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Τὴν χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τῆς ἀναστάσιμης αὐτῆς περιόδου ἐρχεται νὰ μεταβάλῃ σέ πένθος τό θλιβερό γεγονός τῆς διοργανώσεως τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἱεραποστολῆς καὶ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Π.Σ.Ε. στήν Ἀθήνα.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι, ἐάν ὁ Σεβασμιώτατος Γέροντας Μητροπολίτης πρ. Φλωρίνης Αὐγουστίνος, ἡ μεγάλη αὐτῆ πατερική μορφή τῆς ἐποχῆς μας, δέν εἶχε καμφοθῆ ἀπό τό γῆρας καὶ εὐρίσκετο ἀκόμη στίς ἐπάξεις τῆς ἀγωνιζόμενης Ὁρθοδοξίας, θά ἔδινε ἐντολή, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τοῦ βδελυροῦ αὐτοῦ Συνεδρίου, νὰ κτυποῦν πένθιμα οἱ καμπάνες τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Μητροπολιτικῆς του περιφέρειας.

Ἐλλείπει τοιοῦτων ἐπισκοπικῶν ἀναστημάτων, ἅς τό πράξουν αὐτό οἱ εὐσυνειδητοί, εὐλαβεῖς καὶ θεοφοβούμενοι ἱερεῖς μας, οἱ ἐφημέριοι τῶν ἐνοριῶν καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν μοναστηριῶν, πού ὑπέγραψαν τό βαρυσήμαντο ὁμολογιακό καὶ ὀρθοδοξότατο Ὑπόμνημα,

πού δημοσιεύετε στίς σελ. 3-9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40 τεύχους σας. Αὐτοὶ ἔχουν πλέον ἐπωμισθῆ τὴν βαρεῖα εὐθύνη τῆς διαφυλάξεως τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ποιμνίου ἀπό τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τὴν πλάνη τοῦ Ἀντιχριστοῦ, τὴν ὁποία εὐαγγελίζονται οἱ «ἱεραπόστολοι» καὶ «εὐαγγελιστές» τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ οἱ ἐγχώριοι οἰκοδεσπότες τους. Τό πένθιμο κτύπημα τῆς καμπάνας μέσα στὴν ἀναστάσιμη περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου θά ἀφυπνίσῃ τίς συνειδήσεις πολλῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, θά εἶναι δέ ἓνας ἀνυπόφορος ἔλεγχος τῶν ἐνόχων ἀρχιερατικῶν συνειδήσεων, τῶν μήτε Θεόν πλέον φοβουμένων μήτε ἀνθρώπους δυστυχῶς ἐντρεπομένων

Παρακαλῶ στοὺς ἤδη ὑπογράψαντες τό προαναφερθέν Ὑπόμνημα νὰ συμπεριληφθῆ καὶ ὁ ὑποφαινόμενος.

Μέ ἀγάπη ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι

Χρῆστος Κ. Λιβανός
Πρόεδρος Ἑλληνορθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Ἀδελφότητος
«Μ. Ἀθανάσιος», Τορόντο, Καναδὰ

**Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ
γιὰ τὴ συνδρομὴ σας**

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικοῦ 10 εὐρώ, ἐξωτερικοῦ 30 εὐρώ καὶ Κύπρου 7 λίρες Κύπρου) μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴν ἐνθετη ταχυπληρωμή, ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπὸ τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νὰ καταθέσετε χρήματα σέ ἓναν ἀπὸ τοὺς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: 421/614374-15 καὶ Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Στὴν τελευταία αὐτῆ περίπτωση τῆς καταθέσεως μέσῳ Τραπεζῆς, παρακαλοῦμε νὰ γράψετε ὅπωςδήποτε τό ὄνομά σας στό παραστατικό καταθέσεως πού συμπληρώνετε στὴν Τράπεζα, ὥστε νὰ μποροῦμε νὰ τό πληροφορηθοῦμε καὶ νὰ σᾶς ἀποστείλουμε καὶ τὴν σχετικὴ ἀπόδειξη. Ἡ ἀπόδειξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νὰ ἐπισυναφθεῖ στὴ φορολογικὴ σας δήλωση, γιὰ νὰ ἐκπέσει τό ποσό αὐτό ἀπὸ τὴν Ἐφορία.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Μήπως έφραγκέψαμε ξαφνικά ή ένωθήκαμε με τό Βατικανό και τήν Ίταλία;

«Πρωτοφανές και πρωτάκουστο» χαρακτήρισε ό Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ανθιμος τό γεγονός ότι δόθηκε έντολή, με έγκύκλιο του ύπουργείου Έσωτερικών, σέ όλες τίς δημόσιες ύπηρεσίες και τά Ν.Π.Δ.Δ., νά κυματίζουν μεσίστιες οί σημαίες κατά τήν κηδεία του πάπα Ίωάννη Παύλου του Β΄.

«Δέν καταλαβαίνουμε τί συμβαίνει. Μήπως έφραγκέψαμε ξαφνικά ή ένωθήκαμε με τό Βατικανό και τήν Ίταλία; Η ίσοπέδωση πού έπιχειρείται είναι πονηρότατη και ύποκρύπτει “τά μέλλοντα συμβαίνειν”» σημειώνει ό κ. Ανθιμος σέ σχετική ανακοίνωσή του.

Πέθανε ό πάπας Ίωάννης Παύλος ό Β΄ Νέος πάπας ό Γερμανός καρδινάλιος Ράτσινγκερ

Μετά από ύπερικοσαετή παραμονή στον παπικό θρόνο ό Πολωνός πάπας Ίωάννης Παύλος ό Β΄ απέθανε και έτάφη μετά από μία έβδομάδα, στίς 8 ΄Απριλίου, ένω στίς 24 ΄Απριλίου 2005 ένθρονίσθηκε ως νέος πάπας ό Γερμανός καρδινάλιος Γιόζεφ Ράτσινγκερ, ό όποιος έλαβε τό όνομα Βενέδικτος 16ος.

Πολλά έγράφησαν στον τύπο για τον νέο πάπα, ότι είναι συντηρητικός (έπειδή αντίθεται στίς έκτρώσεις!) και ότι είναι έναντίον της έντάξεως της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κάποιος καλός φίλος της Παρακαταθήκης μάς είπε ότι και τό όνομα Βενέδικτος, πού έλαβε ό νέος πάπας, μάς δίνει τον αριθμό 666, αν άθροίσουμε τήν αριθμητική άξία των γραμμάτων του! Πράγματι αυτό συμβαίνει.

Έμεις όμως θά σταθοϋμε σέ δύο κυρίως γεγονότα:

α) Στο ότι για πρώτη φορά στην Ίστορία μετά τό σχίσμα του 1054 Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και ΄Αρχιεπίσκοπος ΄Αθηνών παρευρέθησαν με κάθε έπισημότητα σέ κηδεία πάπα. Παρέστησαν επίσης ό Πατριάρχης Ρου-

μανίας κ. Θεόκτιστος και ό ΄Αλβανίας κ. ΄Αναστάσιος. Για «σεβαστό και άγαπητό άδελφό» μίλησε ό κ. Βαρθολομαΐος, ένω όλοι οί ΄Ορθόδοξοι προκαθήμενοι, πού παρέστησαν στην κηδεία, δέν έφείσθησαν λόγων για νά έγκωμιάσουν τήν προσωπικότητα του άπελθόντος πάπα. Η όρολογία πού έχρησιμοποίησαν —τό ίδιο συνέβη και στα συγχαρητήρια γράμματα προς τον νέο πάπα— δείχνουν ότι στή συνείδηση των ΄Ορθοδόξων αυτών Προκαθημένων ό πάπας δέν ύπολείπεται καθόλου σέ άρχιερωσύνη και χάρη Θεού έναντι ενός ΄Ορθοδόξου Πατριάρχου ή ΄Αρχιεπισκόπου. Πλήρης έφαρμογή δηλαδή της καινοφανούς αίρετικής θεωρίας ότι ΄Ορθοδοξία και Βατικανό είμαστε «άδελφές Έκκλησίες».

β) Στο γεγονός της περιφρονήσεως της γνώμης της μισής σχεδόν Διαρκούς Έρεās Συνόδου (Δ.Ι.Σ.) από τον ΄Αρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο. Πράγματι οί πέντε από τους δώδεκα της Δ.Ι.Σ. (οί Μητροπολίτες Έλασσώνος, Καστορίας, Νέας Σμύρνης, Ξάνθης και Φλωρίνης) άντετάχθησαν στην πρόθεση του ΄Αρχιεπισκόπου νά πάει στην κηδεία του πάπα. Έκείνος τότε τους άπήντησε ότι τους ένημερώνει άπλως και δέν θέτει ύπό τήν κρίση τους τήν άπόφαση πού έλαβε. Πλήρης άπαξίωση δηλαδή της Δ.Ι.Σ. Και νά σκεφθει κανείς ότι ό Μακαριώτατος άπαντώντας στην έπιστολή με θέμα τήν πρόσφατη έκκλησιαστική κρίση, πού απέστειλαν στον ίδιο και τήν ΄Ιεραρχία γνωστοί εκκλησιαστικοί άνδρες, Καθηγούμενοι Έρεών Μονών, Έεροκήρυκες, Καθηγητές Πανεπιστημίου κ.ά. (βλ. Παρακαταθήκη, τ. 40, Ίαν.–Φεβρ. 2005, σελ. 10–13), ήλεγχε αυτούς πού υπέγραφαν τήν έπιστολή λέγοντας ότι οϋδέποτε ό Συνοδικός θεσμός έλειτούργησε καλύτερα άπ’ ό,τι επί των ήμερών του! Και για νά συμπληρωθει ό σεβασμός του συνοδικου θεσμου, ό διατελέσας εξ άπορρητων σύμβουλος του ΄Αρχιεπισκόπου επικοινωνιολόγος Σωτήρης Τζούμας έχαρακτήρισε από τηλεοπτικό παράθυρο τους πέντε της Δ.Ι.Σ. πού έναντιώθηκαν στον ΄Αρχιεπίσκοπο «όπισθοδρομική κομπανία»!

Ἔκπτωτος ὁ Πατριάρχης Εἰρηναῖος

Δραματική κατάληξη γιὰ τόν Πατριάρχη Εἰρηναῖο εἶχε ἡ κρίση πού σοδοῦσε τούς τελευταίους μῆνες στά Ἱεροσόλυμα μετά τίς ἀποκαλύψεις περὶ Βαβύλη, Παπαδήμα, πωλήσεων ἀκινήτων καί γῆς σέ Ἑβραίους ἀπό τόν Πατριάρχη Εἰρηναῖο κ.ἄ. Ἐφοῦ ἐκηρύχθη ἔκπτωτος ἀπό τήν Ἀγιοταφική Ἀδελφότητα, τήν κυβέρνηση τῆς Ἰορδανίας καί τούς Παλαιστινίους, τό ἴδιο ἀπεφάσισε γι' αὐτόν καί ἡ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη πού συνήλθε στό Φανάρι στά τέλη Μαΐου 2005.

Εἶναι νομίζουμε ἐνδιαφέρον νά τονισθοῦν κάποια στοιχεῖα πού ἔχουν σχέση μέ τήν κρίση. Εἶναι ἀπό αὐτά πού συνήθως δέν τά ἀκούει κανεῖς ἀπό τά Μ.Μ.Ε. ἢ δέν τούς δίδεται ἡ σημασία πού πρέπει.

1. Οἱ ἀποκαλύψεις γιὰ ξεπούλημα γῆς καί ἀκινήτων τοῦ Πατριαρχείου ξεκίνησαν ἀπό τήν ἰσραηλινή ἐφημερίδα *Μααρίβ*. Γιατί ἄραγε;

2. Τά δύο μοιραῖα γιὰ τόν Πατριάρχη πρόσωπα, Βαβύλης καί Παπαδήμας ἔχουν συζύγους Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς.

3. Σέ ἀνάλογες πωλήσεις γῆς καί ἀκινήτων τεραστίας ἀξίας καί σημασίας εἶχε προβεῖ καί ὁ πρόην Πατριάρχης Διόδωρος.

4. Καί ἄλλοι δύο Ἀγιοταφίτες ὑπογράφουν μαζί μέ τόν Εἰρηναῖο τά ἐπίμαχα συμβόλαια. Αὐτοί σήμερα πρωτοστατοῦν στή «ἐξέγερση» ἐναντίον του.

5. Τίθεται μέγα θέμα πολιτικῶν εὐθυνῶν τῶν προηγουμένων ἐλληνικῶν κυβερνήσεων στήν κρίση τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Βαβύλης καί Παπαδήμας φαίνεται νά πῆγαν καί νά ἐδρασαν ἐκεῖ σταλμένοι ἀπό ἐλληνικές πολιτικές (καί ὄχι ἐκκλησιαστικές) ὑπηρεσίες.

6. Ἡ «μεσολάβηση» κορυφαίων παραγόντων τῆς ἐλληνικῆς ὁμογένειας στίς Η.Π.Α. γιὰ νά «πεισθεῖ» τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ νά ἀναγνωρίσει μόλις τόν Ἰανουάριο τοῦ 2004 τόν ἐκλεγέντα τόν Αὐγουστο τοῦ 2001 Πατριάρχη κ. Εἰρηναῖο, φαίνεται ὅτι δέν εἶναι ἄμοιρη εὐθύνης γιὰ τήν ὁμηρεία στήν ὁποία ὀδηγήθηκε τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἀπό τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ. Παραδείγματος χάριν

ὁ κ. Ἄντριου Ἀθηνῶν, Πρόεδρος τοῦ «Συμβουλίου Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ (Σ.Α.Ε.) καί συγχρόνως «ἄρχων» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τήν ἴδια στιγμή εἶναι καί ἀγαπημένο παιδί τοῦ ἑβραϊκοῦ στοιχείου τῶν Η.Π.Α. Στίς 4 Μαΐου 2004 ἐτιμήθη ἀπό τήν Ἀμερικανοεβραϊκή Ἐπιτροπή (American Jewish Committee) «γιὰ τήν προβολή τῶν ἑβραϊκῶν προβλημάτων καί συμφερόντων πρὸς τήν ἐλληνική ἡγεσία» (βλ. http://www.kalami.net/arthra/ajc_athens.html).

Συμπέρασμα: Εἶναι πολύ πιθανόν ὅτι ὁ κ. Εἰρηναῖος, γιὰ νά ἐξασφαλίσει τήν ἀναγνώρισή του ἀπό τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ἐπώλησε ἀκίνητα τοῦ Πατριαρχείου στούς Ἑβραίους. Ἐξ ἄλλου, ὅπως ἔχει γραφεῖ, αὐτός ἦταν καί ὁ λόγος πού τό Πατριαρχεῖο ἐπὶ Εἰρηναίου ἐπανῆλθε στό «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν» (Π.Σ.Ε.) ἀπό τό ὁποῖο ἐπὶ Διοδώρου εἶχε ἀποχωρήσει.

Οἱ Ἑβραῖοι, νά μὲν προτιμοῦν Ἑλληνα καί ὄχι Ἀραβὰ ἢ Ρῶσσο Πατριάρχη στά Ἱεροσόλυμα· τόν «καῖνε» ὅμως στή συνέχεια μέ τίς ἀποκαλύψεις πού οἱ ἴδιοι βγάζουν στή φόρα, γιατί θέλουν ἀποδυναμωμένο τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καί ἀχυρένιο τόν Πατριάρχη του. Μέ τήν πιθανή προσφυγή Εἰρηναίου στό Ἀνώτατο Δικαστήριο τοῦ Ἰσραήλ, ἐλπίζουν οἱ Ἑβραῖοι ὅτι θά ἀπαλλαγοῦν καί ἀπό τόν ἰορδανικό νόμο τοῦ 1958 πού ἀφορᾷ στά τῆς ἐκλογῆς Πατριάρχου καί νομικοῦ καθεστώτος τοῦ Πατριαρχείου. Σημειωτέον ὅτι μέ δάση τά νῦν ἰσχύοντα, ὁ Πατριάρχης ἔχει ἰορδανικό διαβατήριο, ἐνῶ τό Ἰσραήλ πρέπει νά συναποφασίζει μέ τήν Ἰορδανία καί τήν Παλαιστινιακή Ἀρχή γιὰ τό Πατριαρχεῖο. Οὔτε εἶναι τυχαῖο τό ὅτι τό Ἰσραήλ ἀκόμη δέν ἔχει λάβει θέση, στό θέμα Εἰρηναίου, ἐνῶ ἡ Ἰορδανία καί ἡ Παλαιστινιακή Ἀρχή ἔλαβαν.

Γιὰ ἄλλη μιά φορά ἓνα ἀπό τά προβλήματα, πού ταλαιπωροῦν τήν κοινωνία μας σήμερα καί εἰδικά τήν ἐλληνική, ἐτέθη μέ τόν πῶ ἐναργῆ τρόπο, ὅπως ἐδειξαν τά γεγονότα τῶν Ἱεροσολύμων: Χρειαζόμαστε ἐπείγοντως ἐντιμους καί διορατικούς ἡγέτες τόσο στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο καί τῆς Πολιτείας.

**Ἄρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος:
Νέα Ἐποχή
στὶς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν
Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως**

Ὁ Ἄρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος στὸ συγχαρητήριο γράμμα του πρὸς τὸν νέο πάπα κάνει λόγο γιὰ «μίαν νέαν ἐποχὴν εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως».

Δέν γνωρίζει ὁ Μακαριώτατος ὅτι ὁ ὄρος «νέα ἐποχή» εἶναι φορτισμένος μὲ συγκεκριμένο νόημα, πού ἀντλεῖ ἀπὸ τὸν χῶρο τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν καὶ τοῦ ἀποκρυφισμοῦ; Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐδῶ καὶ δεκαοκτώ ἔτη συγκαλεῖ Διορθόδοξες Συνδιασκέψεις ἐντεταλμένων ἐπὶ θεμάτων αἰρέσεων. Στὶς Συνδιασκέψεις αὐτές κατ' ἐπανάληψιν ἔχει ἀναλυθεῖ τὸ «σύνδρομο τῆς νέας ἐποχῆς» καὶ τὸ ἀσυμβίβαστο τῆς θεωρίας αὐτῆς μὲ τὴν ὀρθόδοξη πίστη.

Ἡ περίπτωση Κουλουσούσα

Τὸ νὰ ἐγκαταλείπει τὴν ἱερωσύνη καὶ νὰ αὐτοαποσηματίζεται ὁ 28χρονος διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δέν εἶναι μία συνηθισμένη εἶδηση.

Μαζὶ μὲ τὴ βαθύτατη ὀδύνη πού αἰσθανόμεθα γιὰ τὴν πνευματικὴ πτώση τοῦ δυστυχοῦς Σεραφεῖμ Κουλουσούσα, πρῶην ἀρχιμανδριτοῦ, προβληματιζόμεθα γιὰ τὸ ἔξης: Ὁ Μακαριώτατος, ἄνθρωπος πού πιάνει πουλιά στὸν ἀέρα, δέν ἀντελήφθη ἐπὶ ἐνάμισι ἔτος, πού εἶχε σύνοικο στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ στὴν Ἀρχιεπισκοπικὴ κατοικία τὸν Σεραφεῖμ Κουλουσούσα, δέν ἀντελήφθη ὅτι «κάτι τρέχει»; Δέν ἀντελήφθη τὸ «κουσούρι», ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ ὀνομάζει;

Δέν κατάλαβε ἐπὶ ἐνάμιση χρόνον αὐτὸ πού κατάλαβαν ἀμέσως ὅλοι ὅσοι ἄκουσαν τὸν πρῶην διευθυντὴ τοῦ ἰδιαιτέρου του γραφείου νὰ ὀμιλεῖ στὴν τηλεόραση;

Ὁ Πατριάρχης ἐξέλεξε «γκέν» ἐπίσκοπο!

Ἀπὸ τὴν ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος (22.4.2005, σελ. 5η) μεταφέρουμε τὸν τίτλο καὶ τὸ περιεχόμενο σχετικοῦ δημοσιεύματος, τὸ ὁποῖον

–ἀπὸ ὅσο γνωρίζουμε– δέν ἔχει διαψευθεῖ:

Ἡ «ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ» τοῦ Ἁγίου Νικολάου Πευκακίων (ἀρ. φ. 32) γράφει ἐπὶ λέξει: «Στὸ περιοδικὸ μας ἔφθασε μὲ e-mail, τὴ Δευτέρα 28 Φεβρουαρίου 2005 μὴ ἀπίστευτη εἶδηση μὲ θέμα: «Γκεῦ Μητροπολίτης πρόκειται νὰ ἐνθρονισθῇ στὶς 2 Ἀπριλίου» καὶ τὸ ἀκόλουθο περιεχόμενο: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δημήτριος προήδρευσε τὴν Παρασκευὴ 25 Φεβρουαρίου 2005 σὲ τελετὴ στὸν Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου, ὅπου ἀνακοίνωσε τὴν ἐκλογή τοῦ Μητροπολίτου Γερασίμου Μιχαλέα (Jerry) τοῦ San Francisco. Στὴν τελετὴ παρέστησαν, ἐπίσης, ἀρκετοὶ Ἱεράρχες, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρεσβυτέρων καὶ οἱ τελειόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Holy Cross. Ἡ ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτου, πού ἐξελέγη τὴν Τετάρτη 23 Φεβρουαρίου 2005 ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο καὶ τὴ Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου, θὰ γίνῃ τὸ Σάββατο 2 Ἀπριλίου 2005 στὸ San Francisco. Μέλη τῆς γκέυ (!) κοινότητας τοῦ San Francisco, ἐξέφρασαν τὴν ἱκανοποίησή τους γιὰ τὸ ἀπέκτησαν ἄλλον ἕνα ἀντιπρόσωπο τῆς εὐρύτερης οἰκογενείας τους νὰ διορίζεται Μητροπολίτης τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ δήλωσαν ὅτι στὴν ἐνθρόνισή του θὰ ὑπάρξῃ ἀθρόα προσέλευση τῆς κοινότητάς τους».

Καὶ τὸ καλὸ ἐντυπο τοῦ Ἁγίου Νικολάου Πευκακίων σημειώνει: «Καλοῦμε τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Δημήτριο προσωπικά, νὰ ἀντιδρᾶσουν καὶ νὰ ἀπαντήσουν σ' αὐτὰ τὰ e-mails ἂν εἶναι ψευδῆ καὶ συκοφαντικά. Ἄν δέ οἱ κατηγορίες εὐσταθοῦν, τότε νὰ λάβουν ἄμεσα μέτρα, ὥστε νὰ σταματήσῃ, ἐπὶ τέλους, ὁ διασυρμός τῆς Ἐκκλησίας μας πού κοντεύει νὰ γίνῃ παγκόσμιος.

Σημ. «Π»: Φοβούμεθα ὅτι οἱ πληροφορίες τοῦ e-mail εἶναι ἀληθεῖς. Ἐνισχυτικὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶναι δημοσίευμα τῆς ἐφημ. *Τὰ Νέα* (7.4.2005) ὅπου προβάλλεται μὲ τρόπο ἐντυπωσιακὸ ἢ τοποθέτηση τοῦ νέου Μητροπολίτου ὅτι ἔχουν δικαίωμα νὰ συνάπτουν (πολιτικὸ) γάμο ἄτομα τοῦ ἰδίου φύλου.

Ἀπαράδεκτη λογοκρισία ἀπό τόν Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ διαφημιστική ἀναγγελία (κοινῶς spot) περὶ πραγματοποίησεως τῆς ἡμερίδος τῆς Πα-νελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων (Π.Ε.Θ.) στό Πολεμικό Μουσείο στήν Ἀθήνα στίς 15.5.2005, ἡ ὁποία θά μετεδίδετο ἐπί πληρωμῆ, λογοκρίθηκε καί «κόπηκε» ἀπό τούς ὑπευθύνους τοῦ Ραδιοφωνικοῦ (ἢ μήπως Ραδιοφονικοῦ;) Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος! Εἶναι δυνατόν ὁ ἐπίσημος σταθμός τῆς Ἐκκλησίας νά ἀρνεῖται νά μεταδώσει ἀπλῶς τήν εἶδηση γιά ἓνα ἐπιστημονικό θεολογικό συνέδριο μέ θέμα τήν «Ἱεραποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τό Π.Σ.Ε.», πού διοργανώνει τό ἀνώτατο ἐπιστημονικό καί συνδικαλιστικό ὄργανο τῶν Ἑλλήνων Θεολόγων; Μήπως κάποιοι θεωροῦν φέουδο τους τόν ραδιοφωνικό σταθμό γιά τόν ὁποῖο ὅλες οἱ μητροπόλεις συνεισφέρουν οἰκονομικά;

Ἐπογράφουν τό Ἐπόμνημα γιά τό Π.Σ.Ε.

Στό προηγούμενο τεῦχος τῆς Παρακαταθήκης (σσ. 3-9) δημοσιεύσαμε βαρυσήμαντο Ἐπόμνημα γιά τό ἐπικείμενο τότε συνέδριο τοῦ Π.Σ.Ε. στόν Ἅγιο Ἀνδρέα Ἀττικῆς.

Ἐνδεικτικῶς καί ἐνῶ συνεχιζόταν ἀκόμη ἡ συλλογή ὑπογραφῶν, παρετίθεντο τότε μόνον δέκα ὀνόματα ἐξ αὐτῶν πού ὑπέγραψαν τό Ἐπόμνημα. Ἡ Παρακαταθήκη εἶχε ζητήσει τότε ὅσοι συμφωνοῦν μέ τό κείμενο τοῦ Ἐπομνήματος νά μᾶς τό γνωστοποιήσουν. Σήμερα δημοσιεύουμε μόνον τά ὀνόματα κληρικῶν καί ἐκπροσώπων Χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων. Δυστυχῶς –ἐλλεῖπει χώρου– δέν μπορούμε νά δημοσιεύσουμε τό πλήθος τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπλῶν πιστῶν πού μᾶς ἔγραψαν ὅτι συμφωνοῦν καί προσυπογράφουν.

Τό Ἐπόμνημα ἐστάλη στήν Ἱερά Σύνοδο ὑπογραφόμενο ἀπό τά ἐξῆς ὀνόματα:

Πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός, Κοσμητῶρ Θεολ. Σχολῆς Πανεπ. Ἀθηνῶν

Πρωτοπρ. Θεόδωρος Ζήσης, Καθηγητής Θεολ. Σχολῆς Α.Π.Θ.

Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Ἀμανατίδης, Καθηγ. Ἱ. Μ. Ἀγ. Παρασκευῆς, Ἱ. Μητρ. Καστορίας

Ἀρχιμ. Μάξιμος Καραβάς, Καθηγ. Ἱ. Μ. Ἁγίας Παρασκευῆς Μηλοχωρίου, Ἱ. Μητρ. Φλωρί-

νης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Κύριλλος Κεχαγιόγλου, Καθηγ. Ἱ. Μ. Παντοκράτορος, Ἱ. Μητρ. Λαγκαδᾶ

Ἀρχιμ. Μάξιμος Κυρίτσης, Καθηγ. Ἱ. Μ. Ὁσίου Διονυσίου Ὀλύμπου, Ἱ. Μητρ. Κίτρους

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Μπόλκας, Καθηγ. Ἱ. Μ. Ὁσίου Ἀρσενίου Καππαδόκου, Ἱ. Μητρ. Κασσανδρείας

Ἀρχιμ. Παῖσιος Παπαδόπουλος, Καθηγ. Ἱ. Μ. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Πήγος, Καθηγ. Ἱ. Μ. Λογοδοῦρας, Ἱ. Μητρ. Παροναξίας

Ἀρχιμ. Στέφανος Ρήνος, Καθηγ. Ἱ. Μ. Δρουσοῦνου, Ἱ. Μητρ. Σιατίστης

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Σακκάς, Καθηγ. Ἱ. Μ. Παρακλήτου, Ἱ. Μητρ. Ἀττικῆς

Ἀρχιμ. Γρηγόριος Χατζηνικολάου, Καθηγ. Ἱ. Μ. Ἀγ. Τριάδος, Ἱ. Μητρ. Δημητριάδος

Ἀρχιμ. Μελέτιος Βαρδαχάνης, Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Εὐσέβιος Βίττης, Ἱ. Μητρ. Σιδηροκάστρου

Ἀρχιμ. Φώτιος Γεωργίου, Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Λαυρέντιος Γρατσίας, Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Ἰγνάτιος Καλαϊτζόπουλος, Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Κατσαμπίρης, Ἱ. Μητρ. Φθιώτιδος

Ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Κοκονός, Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Ἱερόθεος Κοκονός, Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος Κοτσώνης, Πνευματικός Ἱ. Μ. Ἀγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ Κουφαλίων, Ἱ. Μητρ. Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας

Ἀρχιμ. Μᾶρκος Μανώλης, Ἱ. Μητρ. Ἀττικῆς

Ἀρχιμ. Παῦλος Ντοῦρος, Ἱ. Μητρ. Κίτρους

Ἀρχιμ. Κοσμᾶς Παλαιογιάννης, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Ἀρχιμ. Γρηγόριος Παπασωτηρίου, Πνευματικός Ἱ. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Ἱ. Μητρ. Κασσανδρείας

Ἀρχιμ. Σαράντης Σαράντος, Ἱ. Μητρ. Ἀττικῆς

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Σιαμάκης, Ἱεροκέρυξ Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Τζιαδάρας, Ἱ. Μ. Ἀργολίδος

Ἀρχιμ. Λουκάς Τσιούτσικας, Ἱεροκήρυξ Ἱ. Μητρο. Λαγκαδᾶ

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Τσίρκας, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Χατζηγιάνγκου, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Ἱερομ. Δαμασκηνός Βολιώτης, Ἱ. Μ. Καστορίας

Ἱερομ. Μόδεστος Διασάκης, Ἱ. Μ. Καστορίας

Ἱερομ. Ἡλίας Ζαχαράκης, Ἱ. Μ. Καρπενησίου

Ἱερομ. Αὐγουστίνος Κουτσονικόλας, Πνευματικός Ἱ. Μ. Ἁγίων Πάντων (Ἁγίου Σάββα), Ἱ. Μητρο. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας

Ἱερομ. Εὐσέδιος Μαμάκας, Ἱ. Μητρο. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας

Ἱερομ. Ἱερόθεος Σκιαδᾶς, Ἱ. Μητρο. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἱερομ. Χρυσόστομος Σουφλῆς, Ἱ. Μητρο. Κορίνθου

Πρωτοπρ. Δημήτριος Βασιλειάδης, Ἱ. Μητρο. Κομοτηνῆς

Πρωτοπρ. Ἀθανάσιος Γεραμάνης, Ἱ. Μητρο. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Πρωτοπρ. Σπυρίδων Δούμας, Ἱ. Μ. Περιστερίου

Πρωτοπρ. Πέτρος Ζώης, Ἱ. Μητρο. Κίτρους

Πρωτοπρ. Χαράλαμπος Θεοδόσης, Ἱ. Μητρο. Ἀττικῆς

Πρωτοπρ. Γεώργιος Καράτζιος, Ἱ. Μ. Καστορίας

Πρωτοπρ. Δημήτριος Κλοῦτσος, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Πρωτοπρ. Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου, Ἱ. Μητρο. Σιδηροκάστρου

Πρωτοπρ. Ἐμμανουήλ Μαθιουδάκης, Ἱ. Μητρο. Νέας Ἰωνίας

Πρωτοπρ. Χρῆστος Μήτσιος, Ἱ. Μητρο. Κασσανδρείας

Πρωτοπρ. Ἀντώνιος Μπουσδέκης, Ἱ. Μ. Νικαίας

Πρωτοπρ. Χαράλαμπος Ναλπαντίδης, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Πρωτοπρ. Ἀπόστολος Νόβας, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Πρωτοπρ. Ἐλευθέριος Παλαμᾶς, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Πρωτοπρ. Γεώργιος Παπαδάκης, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Πρωτοπρ. Γεώργιος Τριαντάφυλλος, Ἱ. Μητρο. Παροναξίας

Πρωτοπρ. Παῦλος Τριγωνίδης, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Πρωτοπρ. Ἰωάννης Φωτόπουλος, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Πρωτοπρ. Λάμπρος Φωτόπουλος, Ἱ. Μητρο. Ἀττικῆς

Πρωτοπρ. Ἰωάννης Χατζηθανάσης, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Πρωτοπρ. Βασίλειος Χρηστίδης, Ἱ. Μητρο. Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας

Οἰκονόμος Χρῆστος Ἰωαννίδης, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Οἰκονόμος Ἀλέξανδρος Κύρκου, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Οἰκονόμος Ἀναστάσιος Σεμερτζίδης, Ἱ. Μητρο. Καστορίας

Οἰκονόμος Δημήτριος Σιδηρόπουλος, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Οἰκονόμος Ἐλευθέριος Στυλίδης, Ἱ. Μητρο. Καστορίας

Οἰκονόμος Στέφανος Τριανταφύλλου, Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Οἰκονόμος Σταῦρος Φραγκουλίδης, Ἱ. Μητρο. Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἄλμωπίας

Πρεσβ. Παναγιώτης Ἀθανασιάς, Ἱ. Μητρο. Καρπενησίου

Πρεσβ. Λεωνίδας Ἀμοργιανός, Ἱ. Μητρο. Περιστερίου

Πρεσβ. Ἰγνάτιος Ἀπορέλης, Ἱ. Μητρο. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας

Πρεσβ. Γεώργιος Αὐθῆνος, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Πρεσβ. Ἰσίδωρος Γλυνάτσης, Ἱ. Μητρο. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας

Πρεσβ. Χρῆστος Κατσούλης, Ἱ. Μητρο. Ἀττικῆς

Πρεσβ. Εὐστάθιος Κολλᾶς, Ἱ. Μητρο. Ἡλείας, τ. Πρόεδρος Ι.Σ.Κ.Ε.

Πρεσβ. Βασίλειος Κοκολάκης, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Πρεσβ. Ἰεζεκιήλ Κουλιανός, Ἱ. Μητρο. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας

Πρεσβ. Σταῦρος Λαζάρου, Ἱ. Μητρο. Καστορίας

Πρεσβ. Ἀντώνιος Μακρουλλός, Ἱ. Μητρο. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας

Πρεσβ. Ἀθανάσιος Μηνᾶς, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Πρεσβ. Εὐθύμιος Μουζακίτης, Ἱ. Μ. Ἀττικῆς

Πρεσβ. Δημήτριος Μπάτρης, Ἱ. Μητρο. Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Πρεσβ. Πέτρος Πανταζῆς, Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Πρεσβ. Κωνσταντῖνος Ποζέλλι, Ἱ. Μητρο. Κασσανδρείας

Πρεσβ. Χρῆστος Ποστεκίδης, Ἱ. Μ. Καστορίας

Πρεσβ. Νικόλαος Πουρσανίδης, Ἱ. Μ. Ἀττικῆς

Πρεσβ. Λάζαρος Σίμος, Ἱ. Μητρο. Καστορίας

Πρεσβ. Βασίλειος Σπηλιόπουλος, ΄Ι. Μητρ. Νέας ΄Ιωνίας καί Φιλαδελφείας
 Πρεσβ. Στέφανος Στεφόπουλος, ΄Ι. ΄Αρχιεπ. ΄Αθηνῶν
 Πρεσβ. Συμεών Τελόπουλος, ΄Ι. Μ. Παροναξίας
 Πρεσβ. Σταῦρος Τρικαλιώτης, ΄Ι. ΄Αρχιεπ. ΄Αθηνῶν
 Πρεσβ. Νικόλαος Τσιπλακάκης, ΄Ι. Μητρ. Σεργίων καί Κοζάνης
 Πρεσβ. Παναγιώτης Τσιώλης, ΄Ι. Μητρ. Καρπενησίου
 Πρεσβ. Πέτρος Χίρις, ΄Ι. Μητρ. Καστορίας
 Διάκονος Γεώργιος Κατσίμπρας, ΄Ι. Μητρ. Περιστερίου
 ΄Ιωάννης Κορναράκης, ΄Ομότιμος Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς ΄Αθηνῶν
 Σταῦρος Κουρούσης, Καθηγητής Πανεπιστημίου ΄Αθηνῶν
 Δημήτριος Τσελεγγίδης, Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.
 ΄Αδελφότης «Σταυρός», ΄Αθήναι
 Συμπληρωματικῶς ἐδήλωσαν ὅτι προσυπογρά-

φουν καί οἱ ἐξῆς κληρικοί:
 ΄Αρχιμ. ΄Αθανάσιος Μυτιληναῖος, Καθηγ. ΄Ι. Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου Στομίου, ΄Ι. Μητρ. Λαρίσης καί Τυρνάδου
 ΄Αρχιμ. Θεόκλητος Φραγκιουδάκης, Καθηγ. ΄Ι. Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου Νεμέας ΄Ι. Μητρ. Κορίνθου
 ΄Αρχιμ. Νικόλαος Κουμεντάκης, ΄Εφημ. ΄Ι. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ΄Ι. Μητρ. ΄Αττικῆς.
 ΄Ιερομ. Δωρόθεος ΄Εριφυλλίδης, ΄Ι. Μητρ. ΄Αττικῆς.
 Πρωτοπρ. ΄Αναστάσιος Μπαστούνης, ΄Ι. Μητρ. ΄Αττικῆς
 Πρεσβ. Σωτήριος Μανωλόπουλος, ΄Εφημ. ΄Ι. Ν. ΄Αγ. Βασιλείου Βραχνεῖικων Πατρῶν.
 Πρεσβ. Θεόδωρος Παπαγιάννης, ΄Ι. Μητρ. ΄Αττικῆς
 Χρήστος Κ. Λιβανός, Πρόεδρος ΄Ελληνορθόδοξου ΄Ιεραποστολικῆς ΄Αδελφότητος «Μ. ΄Αθανάσιος» - Τορόντο, Καναδά
 Μιχαήλ Ε. Μιχαηλίδης, Θεολόγος - Συγγραφέας

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
 γιά τήν ΄Ελληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

΄Εκδότης - ὑπεύθυνος κατὰ τὸν νόμο: Βασιλική σύζ. ΄Ηρ. Λαμπροπούλου
 Σύμβουλος ΄Εκδόσεως: Μοναχός ΄Αρσένιος Βλιαγκόφτης

΄Υπεύθυνος τυπογραφείου: TypOffset Β. Κουκουλῆς καί Σία Ο.Ε.

΄Εκτύπωση — Βιβλιοδεσία

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 7 λίρες Κύπρου

΄Επιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

